

РАЗВИТАК

ГОДИНА IX - БРОЈ 22, 7. ЈУН 2013.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Стигли смо до краја још једне школске године. Још једна генерација малих и великих матураната завршава школу. Неки ће школовање наставити у нашој средњој школи, други ће отићи у редовне средње или више и високе школе. Неки ће пожелети да се запосле, заснују породицу... Мали матуранти су крај школовања прославили у школи, а велики матуранти су матурско вече прославили у Нишу, са другарим из других школа за децу оштећеног слуха. Проглашени су и ученици генерације. Ове године су то две Кристине - Кристина Анђелковић је ученик генерације у основној, а Кристина Форго у средњој школи. Нашим матурантима желимо пуно среће и успеха у даљем животу и школовању!

И ове године било је пуно догађаја и ваннаставних активности, посета музејима и установама културе. Наш **aces** пројекат "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама" награђен је на **aces** Академији 2013., у словачком граду Сенец, за посебна достигнућа у области иновативног учења. Иако је пројекат званично завршен, са партнерима из румунске специјалне школе "Constantin Paunescu" смо се договорили да наставимо да ажурирамо наш блог, који се налази на интернет адреси **www.aces128.blogspot.com**.

Пројекат ће, такође, бити објављен у "кувару" примера добре праксе из области медијске писмености, из европских школа, који планирају да издају Институт за медијска истраживања и медијску писменост из Немачке и белгијска Евенс фондација. Како је ове године једна од тема такмичарског циклуса Креативне школе била пројектна настава, конкурисали смо са нашом креативном радионицом "Заједно можемо да превазиђемо разлике" и ушли у базу знања Креативне школе. Тема за следећи **aces** циклус је "Ја и други: откривање различитости у мени и око мене", а наша школа је конкурисала са новим пројектом, у партнерству са две школе, из Румуније и Бугарске.

Наши ученици су били успешни на спортским и другим такмичењима и манифестацијама.

На спортском такмичењу ученика средњих школа оштећеног слуха, које је одржано у Суботици, освојили смо друго место.

На 36. Изложби ликовног стваралаштва младих са сметњама у развоју, одржаној у Педагошком музеју, школа је освојила прво место, а специјалну награду добио је ученик Коста Радовић за свој ликовни рад.

Учествовали смо и на такмичењу фризера, а док се овај број "Развитка" припрема за штампу, наши седмаци се припремају за такмичење у знању и вештинама.

Такмичарима честитамо и желимо да нас и у наредним годинама обрадују dobrim резултатима и новим успесима!

Редакција

Ми смо мали матуранти!

Још једна генерација малих матураната завршава школу. Ученици су пожелели да са нама поделе своје успомене из основне школе.

Свима желимо пуно среће и успеха у животу и средњој школи!

Моје успомене из основне школе

Прошло је најлепших осам година у мом животу. Ускоро се растајемо и крећемо новим путем, путем одраслих. Тај пут је близу, иако се ми томе баш не радујемо. Драго нам је што постајемо старији и зрелији, али тај растанак нам се не допада. У нашем одељењу било је свега, свађа, шала, разговора, добрих и лоших оцена, али у свакој ситуацији смо се сналазили. Ближи се крај осмог разреда и свима је тешко. Није лако отићи и оставити за собом мноштво лепих, смешних и понекад тужних доживљаја. Нећу заборавити Воју, свог најбољег друга, са његовим сталним шалама и преслатким осмехом, Радета, Огија и остале ученике осмог разреда. У основној школи сам имала најбољу разредну Мери, најбољу директорку Лепу и остале наставнике. Не желим да изгубим старе пријатеље, старе навике... Никада нећу да заборавим наше заједничке проводе на Гочу, Дивчибарама, Тари као и излете. Могу рећи да никада нећу заборавити дане нашег дружења, заувек ће остати у мом срцу и увек ћу се са задовољством сећати свог осмог разреда.

Кристина Анђелковић VIII/1

Завршавам осми разред. Чини ми се да је брзо прошло време. Сећам се добро поласка у први разред. Сви смо били мали и уплашени. Школа је била огромна. Полако смо се упознавали, дружили, ишли на рекреативне и толико се зближили да ми сада растанак веома тешко пада. Овде сам стекао најбоље другове, прве љубави, прве свађе и све те лепе успомене ћу носити са собом где год будем ишао. Увек ћу се сећати временаведеног у овој школи, где сам се осећао срећно и безбрижно. Тешко ми је да поверујем да се ближи крај школе и да ћемо се виђати ретко.

Раде Мирковић VIII/1

Ученица генерације

Овогодишњи ђак генерације у основној школи је ученица из VIII/1, Кристина Анђелковић. Кристина је одлична ученица, носилац Вукове дипломе и наша је ученица од њене четврте године. Још у најранијем узрасту је показала свој карактер - вредна, амбициозна, уредна, талентована за сликање и цртање. Све те позитивне особине је током даљег школовања надоградила и усавршила, и постала једна лепа, поуздана, одговорна особа која сигурним корацима храбро корача на свом зацртаном путу. Њена жеља је да упише Дизајнерску школу и сви верујемо да ће у томе успети. Током школовања учествовала је на приредбама и прославама кроз ритмичке игре и рецитације, а на Републичком такмичењу у знању и вештинама ученика седмих разреда освојила је два прва места из биологије и ликовне културе. Освојила је безброј награда на ликовним такмичењима. Њени радови красе зидове наше школе.

Желим јој сву срећу и успех у даљем школовању!

Мала матура

Дана 30. маја, у просторијама наше школе прославили смо малу матуру. Тога дана сви смо били прикладно обучени и са собом понели само осмех и добро расположење. Уз добру забаву, имали смо и добро послужење за које су се побринули родитељи малих матураната, а и наши пријатељи из фирме "Филипс" који су нам овом приликом помогли да овај свечани чин буде још достојанственији. Позвани су сви наставници и стручни сарадници који су током школовања вредно и професионално радили са овом генерацијом ђака.

Честитамо свим малим матурантима и желимо им успешан рад у даљем школовању!

Мери Божовић

Наши матуранти

Ово су наши матуранти. Одељењске старешине су желеле да о сваком ученику нешто кажу. Свима желимо да буду задовољни, успешни и испуњени у животу, а онима који су одлучили да наставе школовање пуно среће и добре оцене!

3 / 1

Школски дани теку. Време пролази брзо. Детињство је готово. Ученици долазе и одлазе из школе. Тако нас још једна генерација ученика наше школе нас напушта и одлази смело у живот, да тражи посао и да бира себи животног друга. Време је да се креира сопствена будућност. А где је будућност ових ученика? Па она ће бити у штампарији, пекари и аутолимарској радионици. Да ли ће се и како снаћи показате време, јер Коста Радовић, Марко Андрић и Ненад Мршић, јако добри школски другови, сада се растају. На настави су увек били заједно и шапутали један другоме борећи се за бољу оценоу, а на одмору јурили за девојчицама, понекад се и свађали због њих и заборављали на другарство.

Коста је одличан ученик, редовно је долазио на наставу. Пуно је учио и писао. Његове свеске су изузетно уредне и често показиване другим ученицима као пример. Са свим ученицима је био у добрим односима, јер никад није научио да се свађа. Такав је и на пракси: вредан, тих и хваљен. Талентован је за уметност па су његови ликовни и други радови освајале бројне награде на такмичењима на регионалном и националном нивоу.

Ненад је дошао у нашу школу из Крагујевца. Добро се уклопио у ову школску средину. Радне навике му нису јака страна, као ни редовно одлажење на праксу. Али ипак је доста научио и он ће бити добар аутолимар.

Ех, Марко, Марко! Шта рећи о теби? Три године си провео учећи за пекара и то си добро научио. Већ смо пробали твој бурек, твоје ванилице и твоје кифлице. Запосли се и само настави, отвори једног дана приватну пекару, која ће носити твоје име и буди свој газда. На почетку је било тешко водити те правим путем, бунио си се и опирао, али си временом сазрео и променио се и почео да прихватиш добронамерне савете.

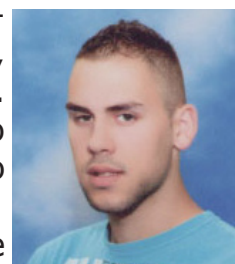
Остаје ми само да им свима пожелим да буду успешни, задовољни и срећни у даљем животу.

Гордана Петровић

3 / 2

Ученици којима сам разредна су три дивна момка: Саво, Душан и Ђорђе. Делили смо лепе и лоше тренутке и заједно сазревали. Учинили су ме поносном што сам била њихова разредна и друга мајка, са којом су налазили добра решења за своје проблеме, који су временом постали и моји, јер сам свакодневно бринула за њих.

Саво Вујић је у школи провео цело своје школовање. У средњој школи је био "вођа" одељења, паметан и увек знатижељан. У мени је стално тражио подршку и помоћ. Поверовао

ми је сваку своју тајну и поштовао моје савете.

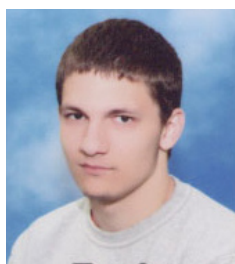
Душан Трипковић је, такође, школовање провео у овој школи. То је дечак са много добрих особина, миран и тих. Показао се као одговоран у раду на пракси и школи, врло поштен у друштву и дисциплинован у учењу.

Ђорђе Симићевић је основну школу завршио у Земуну, а средњу код нас. Он је наша "маза" одељења, помало наиван и дечачки незрео, али увек поштен, добар према свима и помало лењ у учењу.

Сава и Душан су столари, а Ђорђе тапетар.

Сви воле спорт и баве се њиме, учествујући у спортским секцијама и такмичењима.

Драги моји ученици, желим вам да се и даље дружите, будете успешни у животу и да вам знања која сте стекли у школи помогну у томе. Надам се да вам је моја подршка значила и да сте у мени нашли ослонац. Срећна сам што сам имала такву улогу у вашем школовању и животу.

Олгица Славковић

3 / 3

Ово је једна добра генерација младих девојака које успешно завршавају средњу школу, припремају се за завршни испит и матурско вече.

Зорица Симић и Сузана Симић су сестре. У нашу школу дошле су, Зорица са осам година, а Сузана са једанаест година. Завршиле су основну школу код наставнице Милице Петровић са одличним успехом, где су стекле прва знања и радне навике. Средњу школу уписале су са жељом да постану шивачи текстила.

8 Матура

Зорица је савесна, вредна, увек спремна да помогне, за разлику од Сузана која је враголастија. Воле спорт, путовања, провод. Сузана за себе каже да је авантуриста. Заједно су учествовале у свим активностима школе. Воле да играју, па су ишле на фолклор, хип-хоп и пантомиму. То им је омогућило да путују у Румунију и посете неколико градова у нашој земљи. Завршавају средњу школу са одличним успехом.

Драгана Миљевић је у нашу школу дошла из основне школе "Радивој Поповић". Врло добар је ђак, мада је уз више труда њен успех могао бити бољи. Живи са породицом у Старој Пазови и сваки дан је путовала до школе. То јој није сметало да буде увек насмејана, весела, радознала, помало тврдоглава, увек спремна на дружење. Дружење је настављала и после

наставе у школском дворишту и на часовима код наставника Владе, јер је знала да залута и за време редовне наставе. Драгана воли своју породицу, посебно своју сестру и малу сестричину, а она сама је миљеница тате Томе. На практичној настави је савладала основе шивења и кројења и временом је постала заинтересованија за своје будуће занимање.

Бранка Ристивојевић живи са својом породицом у Козељу, поред Горњег Милановца. У нашу школу дошла је као трогодишња девојчица. Основну школу је завршила код наставнице Валерије Ђачић, а средњу је уписала са жељом да постане женски фризер. Уз помоћ наставница Светлане Матовић и Тамаре Савић стекла је знање и вештине које су јој омогућиле да иде на такмичење у Нови Сад и Крагујевац. Бранка је добра другарица, вредна, шаљива, весела девојка.

Обожава да свира бубњеве, осећа ритам, зато воли да игра, па је са фолклором учествовала на свим школским приредбама.

Одељење 3/3 је уз заједничко дружење и узајамно помагање успешно савладало школске задатке, а дружење ће по њиховим речима наставити и по завршетку школе. Мени је било задовољство да овим девојкама будем разредни старешина протекле три године.

Весна Ђирић

4 / 1

Светислав Ђорђевић је дошао у нашу школу у петом разреду основне школе. Он воли да прича на часу, али је послушан. Воли цвеће и фудбал. У основној школи је био одличан ученик, али у средњој је мало попустио (што због љубави, што због фудбала...) па је сваки разред био врло добар. На спортским такмичењима се китио медаљама, а сада дипломом техничара графичке дораде.

Кристина Форго је у нашој школи од предшколског узраста. Она је јако добра, одговорна и увек насмејана. Одличан је ученик, воли спорт, а својим учешћем

је красила фолклор наше школе. И она је постала техничар графичке дораде.

Тамара Раденковић је мирна и нежна девојка. Она је, такође, у нашој школи од предшколског узраста. Воли све што је везано за игру – ритмику и фолклор. Одлична је ученица. И када оде из наше школе, као техничарка графичке дораде, ходницима наше школе још увек ће вијорити њени плави увојци.

Дејан Јоковић је дошао у нашу школу као средњошколац. Основну школу је завршио у Јагодини. И он је техничар графичке дораде. Пут до његове дипломе је био трновит, па смо понекад и застајали са надом и жељом да иде даље, и ево стигли смо. Заједно - он, а и ми са њим. Можда му је у томе помогао и спортски дух, па нека га он води и даље, лепше и боље.

Алекса Јовановић – техничар графичке дораде са великом љубављу према путовањима и кока коли. Уписао је код нас средњу школу. Четири године смо имали задовољство да се дружимо с њим, да га уводимо у тајне графике, математике, филозофије... да пратимо његов ход и да нам његов мио осмех буде хвала за све то.

Ђак генерације

Кристина Форго је у нашој школи од предшколског. Одлична је ученица и носилац Вукове дипломе. Редовно је похађала наставу и испуњавала све школске обавезе, па у последње две године није имала ниједан изостанак. Кристина је школу представљала на разним такмичењима и другим манифестацијама.

Активно је учествовала у фолклорној, ритмич-

кој, спортској, ликовној и литерарној секцији. Кристина је изузетно добра другарица. Увек је спремна да помогне другарима, позајми им свеске или објасни градиво неког школског предмета. Кристина је у нашој школи одрасла, сазрела и постала вредна, савесна, одговорна и лепа девојка. Завршила је четворогодишње образовање и постала погонски техничар графичке дораде.

Желимо јој да успешно настави даље школовање и испуни све своје мале и велике жеље и снове!

Верица Станојевић

10 Матура

Ево и неколико састава ученика о њиховом школовању и плановима за будућност!

Један поглед на протекле дане мога школовања

Од почетка мога школовања, од првог разреда, са својим друговима и другарицама проживела сам много тога. Лепих тренутака када смо сви били срећни, као и оних дана када смо сви били тужни. Када се осврнем и погледам мало у прошлост, видим девојчицу која само што је пошла у први разред. Сећам се тог дана. Држећи ме за руку, мама ме је увела у учионицу, у којој је седело још десет ученика. Гледала сам их широм отворених очију. Села сам поред девојчице која се звала Кристина. Тада сам упознала моју најбољу другарицу. На почетку смо се само смешкале једна другој и размењивале стидљиве погледе. Тог дана сам упознала и моју учитељицу, разредну Сању. Била је то омања жена, кратке увијене смеђе косе. Причала је строго и брзо, често нас је грдила, али и хвалила. Дани су пролазили, а ми смо полако почели да учимо азбуку, затим да читамо, пишемо, множимо. Како је време пролазило тако смо ми расли, сви смо постали веома блиски, баш као да смо браћа и сестре. Једни друге смо подржавали у свему. Не могу да се хвалим да смо били разред за пример, али нисмо били ни они најгори. Важно је то што смо увек били сложни. Моја разредна нам је предавала све предмете. Није имала своју децу, ми смо јој били нека врста замене. Увек нас је много волела, са нама је прошла и оно најтеже и најбоље. Били смо јој последња генерација. Она на жалост више није са нама, увек ћу је се сећати у најбољем светлу. Чини ми се као да нисмо имали времена да уживамо у друштву једни других још мало. Брзо је стигао осми разред, и свако је требао да одабере свој пут. Исте године кренула сам у средњу школу, и тако све испочетка. Исто као и у првом разреду основне, само што сада нисмо били тако наивна мала деца. Били смо већ формиране особе којима фали још мало брушења на површини. Када се осврнем на све те године, видим колико сам ја уствари срећна особа. Стекла сам толико пријатеља. Кад бих могла да вратим време, да све то проживим поново, све бих исто урадила. Сећам се сваког минута, сваке секунде. Толико је било добро, да више уствари ни не знам да ли је стварност или сан.

Тамара Раденковић IV/1 С.Ш.

Маштам о будућности

Близу је крај мог школовања. Ускоро ћу добити диплому и моћи ћу да тражим посао. Волела бих да се запослим у фабрици, јер тамо има пуно људи. Важно ми је да имам друштво које ће ми бити подршка. Посао је важна ствар и донеће ми добар живот. Желим да зарадим довољно новца да остварим највећу жељу - да путујем по целом свету. Желим да путујем у Африку, у Аустралију и у Америку - да упознам живот људи и друге обичаје, желим да стекнем нове пријатеље у далеким крајевима. Волела бих да са мојим дивним момком оснујем породицу и то често сањам. Желим десеторо деце, да ми не буде досадно, као и велику кућу, наравно и двориште да могу да садим цвеће. Заједно ћемо направити кућу да нам буде лепа и удобна и у њој ћемо уживати. Имам толико неостварених жеља и трудићу се да своје жеље и планове остварим. Надам се да ћу у томе и успети. Будућност ме чека.

Сузана Симић III/3 С.Ш.

Мој поглед у будућност

Као и многи ђаци и ја често размишљам о својој будућности. Сада је за то прави тренутак, јер се ближи крај мог школовања. Пре свега желим да завршим школу, да положим матурски испит, да се лепо проведем на матурској вечери. Веома добро сам савладао столарски занат и желео бих да у будућности правим добар и квалитетан намештај. Планирам да се вратим кући и отворим своју столарску радионицу. Моји родитељи ће ме подржати у томе. Хоћу да квалитетом привучем муштерије. Желео бих да пронађем добру и вредну девојку, да се оженим и да оснујем породицу. Желео бих да наставим да играм фудбал у фудбалском клубу "Олимпија" и да будем успешан фудбалер. Трудићу се да остварим своје жеље и планове. Будућност ме чека.

Саво Вујић III/2 С.Ш.

Генерација 2012/2013

Матура за памћење

Ученици завршних разреда наше школе са својим наставницима ишли су у Ниш да прославе матурско вече заједно са другарима - вршњацима из Ниша, Крагујевца, Ужица, Суботице, Новог Сада и Јагодине.

Путовање до Ниша било је врло угодно, а још лепше је било посматрати ученике како су већ започели славље у аутобусу. Чула се песма шеснаесторо ученика. Након три сата

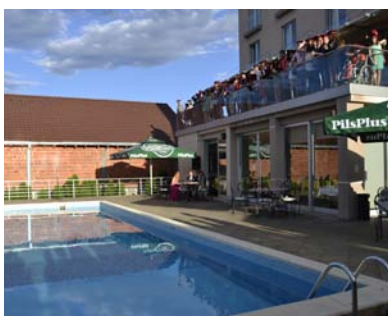
вожње, стигли смо до Специјалне школе "Бубањ", која се налази близу центра града, на веома лепом месту. Домаћини су нас срдечно примили и одмах сместили испод белих балдахина, да мало предахнемо и одморимо се од пута. Ту смо послужени пићем, а затим су нас одвели у школу. Њихова школа је одисала пријатном атмосфером, чистоћом и уредношћу.

У трпезарији смо ручали и веселили се уз трубаче. Одатле смо отишли у хотел "Александар". Хотел се налази на малој узвишици и из њега се јако лепо може видети град. Ученици су се сместили у двокреветне и трокреветне собе и кренуло је поподневно дружење.

Увече су сви у новим тоалетама кренули на славље, где је најпре одржан поздравни говор упућен матурантима. Сви матуранти су добили капе за успомену, које су у једном моменту полетеле у небо. Ове капе су матурски рад Бубањских књиговезаца.

На платоу, испред хотела, налази се базен. Око базена спремао се коктел и тек након испијеног коктела, ученици су ушли на први спрат хотела, представили се својом кореографијом која је била одлично увежбана и славље је могло да почне. Сви су били весели и расположени и славље је кренуло плесом ученика са њиховим разредним старешинама.

Тешко је рећи ко је био најлепше одевен и обувен, а ко је имао најлепшу фризуру или шминку, јер сви су били исти - једном речју - прелепи: баш како и приличи њиховим годинама и тренутку поводом кога су ту.

Да је то баш тако, говори нам тренутак када је наша ученица Тамара Раденковић изабрана за најлепшу девојку.

Сви присутни су добили на поклон дивно упакован сапун који је израдила дечја креативна радионица.

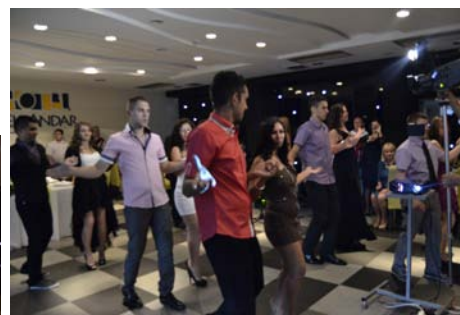
Матуранти су добили и изненађење у виду торте на којој је био ватромет. Јело се и пило, али највише се играло. Веселје је трајало до касно у ноћ, а потом смо кренули да својих соба на спавање.

Ујутру су сви поранили и кренуло је сређивање утисака, а тек касније - доручак. После доручка смо обишли Ћеле кулу. Тамо смо освежили знање из историје.

Срећни и задовољни кренули смо пут Београда. Понето је много лепих утисака који су се видели на лицима ученика, али и у њиховом културном понашању као потврда да је "најлепше ђачко доба".

Гордана Петровић

Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама

Посета пројектним партнерима

aces | Academy of Central European Schools

У периоду од 11. до 15. марта 2013. године, представници школе, Ива Урдаревић и Светлана Матовић, били су у посети пројектном партнеру - Специјалној школи "Константин Паунсеку", из града Јаши у Румунији, а у оквиру планираних активности током реализације награђеног **aces** пројекта "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама". Делегација из румунске школе посетила је нашу школу у новембру 2012., када су присуствовали презентацији пројекта и креативној радионици "Заједно можемо

да направимо разлику", прослави 115 година наше школе и симпозијуму "Корачам и слушај". Током посете одржан је састанак са руководством Специјалне школе "Константин Паунсеку" и наставницима школе у циљу размене искустава и примера добре праксе у раду са ученицима са посебним потребама. Одржано је и неколико састанака пројектног тима о припреми презентације пројекта и његових резултата за **aces** Академију, која је одржана у словачком граду Сенец, од 9. до 12. априла 2013. године.

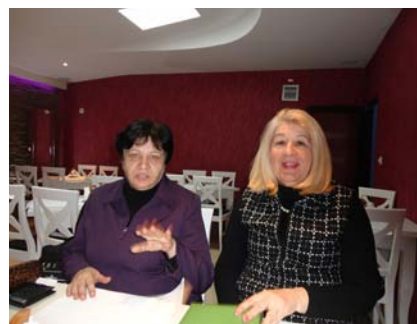
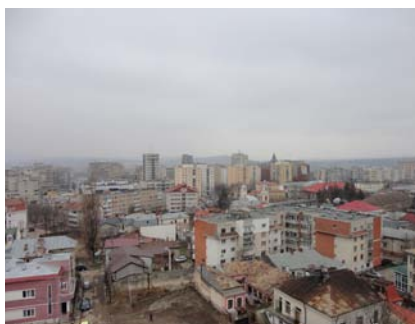
Са ученицима и наставницима Специјалне средње школе "Константин Паунеску", као и таторима – волонтерима из локалне партнерске школе "Алеку Русо" организован је обилазак града Јаши – посетили смо: Палату културе, Ботаничку башту, Природњачки музеј, зграду Универзитета, Манастир Голиа и локалну партнерску организацију – Удружење за промоцију туризма града Јаши.

Присуствовали смо и часовима у Специјалној средњој школи "Константин Паунсеку", као и креативним и слободним активностима ученика.

Током наше посете у Специјалној средњој школи "Константин Паунеску", 13. марта, организован је Округли сто на тему улоге медија у пружању подршке особама са посебним потребама, коме су поред ученика и наставника школе и представника медија, присуствовали представници локалне партнерске школе "Алеку Русо", татори – волонтери, представници локалне партнерске организације – Удружења за промоцију туризма града Јаши, као и представници Министарства просвете.

Овај скуп је најављен током гостовања пројектног тима – Елене Еигел, Иве Урдаревић и Светлане Матовић, на румунској националној телевизији, на каналу ТВ Јаши, у Јутарњем програму "Добро јутро, Молдавијо".

У уводном делу скупа ученици Специјалне средње школе "Константин Паунеску" извели су пригодан уметнички програм. На Округлом столу о улози медија у пружању подршке особама са посебним потребама, координатори пројекта Елена Еигел и Ива Урдаревић презентовале су активности и резултате имплементације **aces** пројекта „Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама“ у обе партнерске школе, у Румунији и Србији.

У слободно време са колегама из Румуније обишле смо центар града Јаши, као и Митрополију, у којој се налазе мошти Свете Петке.

16 Догађаји

Посета пројектним партнерима из Специјалне средње школе “Константин Паунеску” је успешно реализована. Обе стране су изразиле жељу да наставимо сарадњу и на неким другим нивоима и евентуалним новим заједничким пројектима.

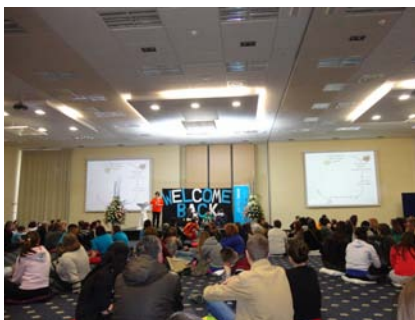
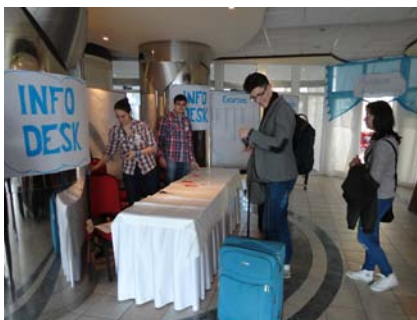

aces | Academy of Central European Schools

ACES Академија

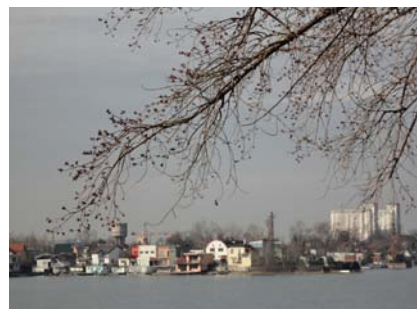
Ове године смо, захваљујући успешној реализацији пројекта “Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама”, рађеним у партнерству са Специјалном школом “Constantin Paunescu” из Румуније, постали члан међународне мреже школа – Академије средњеевропских школа, или скраћено **aces**. Ова мрежа обухвата школе из 15 земаља, а сваке године, централни догађај је **aces** Академија, на којој се размењују искуства са завршених пројеката и припрема за следећи пројектни циклус.

У периоду од 9. до 12. априла, **aces** Академија је одржана у словачком граду Сенец. Академија је окупила представнике свих 107 школа, које су ове године учествовале у пројектном циклусу, представнике, координаторе и сараднике мреже, као и представнике Министарства просвете из свих земаља учесница. Нашу школу су представљале ученица Наташа Обреновић и наставница Ива Урдаревић.

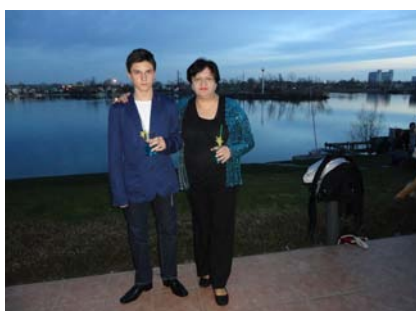

Први дан бисмо назвали "даном добродошлице". На првом званичном окупљању разменили смо најупечатљивије моменте са претходног **aces** окупљања, узбудљиве догађаје са наших пројеката и поруке за Академију.

Другог дана смо размењивали искуства и резултате наших пројеката, дискутовали о пет области у којима се додељују награде за посебна постигнућа. Централни догађај дана била је презентација пројеката и изложба која је уследила. На крају дана, успеле смо да се прошетамо и обиђемо Сенец.

Трећи дан био је посвећен радионицама, које су пажљиво одабране и представљају припрему за следећи **aces** циклус, чија је тема "Ја и други: откривање различитости у мени и око мене". У преподневном делу присуствовале смо радионици "Изнутра напоље и одозго надолe", коју је водила Gülesin Nemutlu Unal из Турске. Ова радионица се бавила темама вредности, различитости и људских права. У поподневном делу учествовале

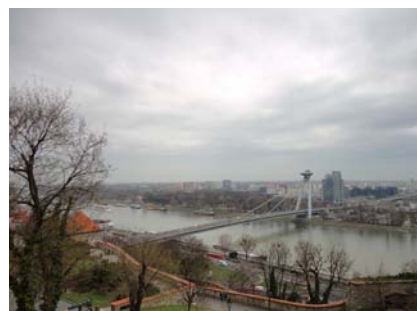
смо у "**aces** кафићу", који је под слоганом "Усуди се да поделиш", водио Дарко Марјановић из Србије. Овде смо имали прилику да, у пријатној атмосфери, са колегама и ученицима из других школа још једном разменимо искуства и утиске са наших пројеката, погледамо албуме са фотографијама и видео материјале који нису могли да стану у троминутне презентације пројеката...

18 Догађаји

Централни догађај дана била је **aces** Церемонија, на којој смо, у свечаној атмосфери прославили успешан завршетак пројектног циклуса. На Церемонији су додељене и специјалне награде, за посебна постигнућа у пет области рада: међународна сарадња, учешће ученика, иновативно учење, цивилна храброст и медијска писменост. Наш пројекат "Медијски гласови за тинејџере са посебним потребама" награђен је за посебна достигнућа у области иновативног учења, а у образложењу жирија пише: *"Овај пројекат доноси још један језик у аces земљу ... и добар начин да кажемо две ствари у исто време! Пројекат је укључио родитеље, који су веома важни партнери у образовању. Такође је упознао учеснике, узраста између 15 и 17 година, са лобирањем и прикупљањем средстава, истовремено повећавајући осетљивост заједнице - на неки начин, ученици су учили заједницу! Онлајн вишејезични блог се одржава од стране партнера као средство за комуникацију, дељење и размену идеја."* После Церемоније, славље смо наставили на пригодној забави, коју су за нас организовали наши домаћини.

Последњи, **четврти дан** нашег боравка, био је посвећен евалуацији и затварању Академије. После званичног дела уследили су излети, а ми смо изабрале двочасовну шетњу главним градом Словачке – Братиславом са туристичким водичем.

Овако је изгледао наш боравак на овогодишњој аces Академији, а наше утиске ће вам пренети Наташа, кроз свој текст:

Успели смо!

Овај сан смо дуго сањали... Тачније од првог састанка, **aces** Kick-off Meeting-a, у словеначком месту Лашко, септембра 2012., па до свечане **aces** Академије, априла 2013. године, у словачком градићу Сенец. Добили смо награду за иновативно учење. Тома, Елена, Ива и ја не бисмо успели без помоћи волонтера, наставника и професора обе школе и, наравно,

ђака који су дали свој максимум и показали изузетну храброст појавивши се у медијима. Ових пар месеци је било напорно, исцрпљујуће, пуно жртвовања, али се исплатило!

Била сам срећна када сам видела осмехе на Еленином, Ивином и Томином лицу (а Тома се скоро никада не смеши, па и када се насмеши било је веома кисело - сада је његов осмех био искрен и пун поноса). Била сам поносна што сам члан оваквог тима, али не само због награде, већ због велике међусобне блискости. Јако сам се везала за њих, што се могло и видети када смо примали награду...

Успела сам да савладам многе пре-преке, али неке не сасвим... Сви су нас похвалили за презентацију, за коју је заслужна Елена.

Доказали смо оно што сам хтела: **ИАКО СМО РАЗЛИЧИТИ - ЈЕДНАКИ СМО!**

Најдражи део ми је био када нас је аустријски новинар Хајнц, који је био члан међународног жирија, прозвао за награду, показавши људима аплауз на знаковном језику и када сам свима на церемонији рекла: "Добро вече, како сте?" на језику знакова.

Поносна сам што сам била члан **aces-a!**

Елена, Тома... жао ми је што смо се растали, били сте одлични партнери, драго ми је што смо сарађивали. Пуно среће на следећим пројектима. Надам се да ћемо сарађивати на још неким пројектима, осим на **aces-у**.

Хвала свима који су били уз нас!

Наташа Обреновић II/4 С.Ш., Ива Урдаревић, Светлана Матовић

Aces плес

Сви учесници пројектног циклуса **aces**-а добили су позив да учествују у заједничком **aces** плесу. Кореографију за плес је осмислила Ruby Worth, 2012. године. Музичка подлога је песма "Look at all the people", коју је компоновао Tom Bancroft, познатији као Tommy Banana. У делу плеса, где смо могли да прикажемо неки национални плес, изабрали смо "Козар", Стеван Стојановића Мокрањца, а у слободном делу приказали смо хип-хоп, а музичка подлога била је Rihanna-ина песма „Save my love“. Школе су слале своје верзије овог плеса, а представници **aces**-а су, од пристиглих видео снимака, направили заједнички плес свих школа учесница, чији је део приказан на **aces** Академији 2013., у словачком граду Сенец.

Ива Урдаревић

Продајне изложбе

Наши ученици учествовали су са својим рукотворинама, на традиционалном Осмартовском базару, испред општине Савски венац. На овом базару, својим радовима, представиле су се све школе са територије ове општине. Учествовали смо и на традиционалном Ускршњем базару, који испред Храма Светог Саве, сваке године организује школа "Душан Дугалић", а на коме учествују све специјалне школе и установе из Београда. Ученици су

грађанима понудили прегршт својих рукотворина од честитки, папирних цветова, цртежа, осликаних ускршњих јаја и других симпатичних ситница које само дечја машта може да смисли, попут дрвених послужавника и украсних огледала.

Редакција

Изложба ликовног стваралаштва

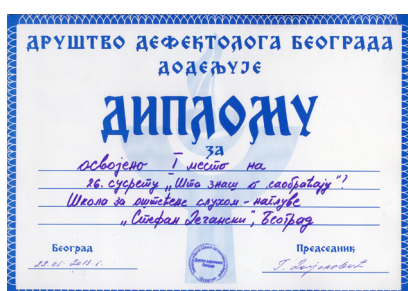

У организацији Друштва дефектолога одржана је изложба ликовних радова деце ометене у развоју, 9. маја, у Педагошком музеју. Све школе су добиле захвалницу, а наша школа и диплому за освојено прво место у такмичарском делу, као и подршку у реализацији изложбе ликовних и примењених радова ученика. Ученик средње школе, Коста Радовић, добио је прву награду за свој изванредни ликовни рад.

Ксенија Тодоровић, Владимир Магделинић

Шта знаш о саобраћају?

Двадесет другог маја одржано је такмичење школа "Шта знаш о саобраћају", у Земуну. Наша екипа у саставу: Радомир Мирковић, Гођевац Драган, Миладиновић Страхиња и Недељковић Оливер освојила је прво место. Такмичење се састојало из два дела и то: возња бицикла на полигону и решавање теста из саобраћајних прописа.

Драгослав Манавић

Смотра "Вољеном граду"

Четрдесет друга завршна смотра културно забавних активности одржана је, 27. маја, у Малом позоришту "Душко Радовић". Учествовало је 15 установа са територије града Београда. Тачке су биле из области: драме, пантомиме, ритмике, фолклора, вокалних приказа и хорског певања.

ДДБ је формирало жири који је вредновао приказе.

Још једном желимо да похвалимо учеснике такмичења, ученике и њихове инструкторе који су врхунски припремили такмичаре. Било је право задовољство гледати их. Увежбаност, креативност тачака и костимографија били су на врхунском нивоу и задовољили би најзахтевније критичаре.

Горанка Дамјановић

Свети Сава

Какав диван приказ, какво дивно дешавање. Ко Бога прославља, Бог ће га убројати међу Свете. Ко Светитеље слави има своје заступнике и молитвенике пред Господом. Достојно смо прославили нашег вековног просветитеља, учитеља, добротинитеља рода српског и Светитеља Божијег Светог Саву.

И тропар отпевали и колач пресекли и Богу захвалност и молитве принели. И беседу чули, па још више научили, у знању и вери се утврдили. Насмејана лица, вредни људи и весела деца. Сви нас некако воле и сви нам помажу, да свечаност буде лепа и посебна.

Хвала оцу Милосаву на благослову, хвала хору на појању, хвала родитељима и остима, хвала нашој деци.

Хвала Богу на свему!

Дијана Вуковић

Приредба за осми март

У нашој школи, указала се прилика да играмо на приредби за осми март са организатором удружењем "Плава шкољка". Причала сам са наставницом Весном, да нам она помогне. Наставница нам је пружила подршку и кренули смо у нашу авантуру. Сваки дан смо вежбали. У групи су били: Есма, Хелена, Наташа, Ненад, Данијел, Слободан и ја. Играли смо уз gangnam-style. Морам рећи неколико реченица за сваког од мојих другова и другарица: Есма и Хелена су праве лепотице, Наташа је наша мудрица, Данијел и Ненад су наши шмекери, Слободан је наш политичар. Дошао је осми март, прво смо били на спортском такмичењу, а после на приредби. Приредба се одржала у Дечијем културном центру. Дошао је ред да и ми покажемо шта смо спремили. Кад смо завршили добили смо аплауз и поклоне. Сада већ наступамо - играмо поново првог и шестог јуна. Проширили смо кореографију и надамо се да ће се публици свидети. Напорно вежбамо, али неки другови воле да збришу са проба. Ипак следећи пут они све надокнаде. Надам се да ћемо имати

пуно наступа зато што сам стекла нове пријатеље и желим да покажем свима како ми играмо.

Марина Блажић II/4 С.Ш.

Спортско такмичење

Републичко спортско такмичење за омладинце и омладинке оштећеног слуха одржава се сваке друге године. Ове године домаћин такмичења била је школа из Суботице. Такмичење је одржано у периоду од 16. до 19. маја 2013. године.

Такмичење је протекло у пријатељској и фер атмосфери. Између спортских надметања ученици су се дружили са другарима из других школа, а у такмичерском делу били прави, спортски ривали.

Наша школа је, у укупном пласману, освојила друго место. У кошарци наши омладинци су били други, а омладинке треће. У фудбалу наши ученици су освојили друго место. У одбојци су наши момци били први, а на такмичењу у атлетици, и омладинци и омладинке, су заузели друго место.

Спортистима честитамо на оствареном пласману, али и на примерном спортском понашању и фер плеју!

Спортске вести

- На такмичењу поводом 8. Марта, на Олимпу учествовало је 23 ученика, који су се такмичили у следећим дисциплинама: стони тенис, пикадо, плочице и висећа кугла. Наша ученица Јелена Мишковић је освојила прво, а Драгана Миљевић друго место у дисциплини пикадо.

- На Београдском маратону, одржаном 21. априла, у Трци задовољства, на стази дугој 5000 м, учествовао је 21 ученик. Циљ учешћа на маратону је популаризација спорта и рекреације особа са инвалидитетом.

- У школи је 22. маја одржан јавни час физичког васпитања, а 29. маја учествовали смо у Међународном дану изазова, најмасовнијој рекреативној спортској активности. Циљ ових активности била је промоција и популаризација спорта, рекреације и здравог живота.

Славица Убовић, Дарко Ћорић

Такмичење фризера

Пето републичко такмичење ученика оштећеног слуха, трогодишњег средњег образовања, у подручју рада личне услуге - женски фризер, одржано је у Новом Саду 19. априла ове године. Ученица Бранка Ристивојевић се такмичила, а ученица Јасмина Коруновски је ревијално учествовала. Модели су биле наше ученице Есма Хаџић и Вера Мићић. И на такмичарском и на ревијалном делу ученици су показали усвојене вештине.

Светлана Матовић

Сајам колекционара

И ове године учествовали смо на Сајму колекционара Одред извиђача "Михајловац". То је јединствена манифестација у извиђачкој организацији Србије, чији је циљ да на једном месту окупи све заљубљенике у колекционарство и да осталима прикаже шта све извиђачи скупљају, а посебно предмете везане за извиђачку организацију. Настао је у жељи да подстакне: усавршавање у области колекционарства освајањем вештарства "колекционар" и вештине "сакупљач", размена између колекционара, да се колекционари навикну на систематски рад и уредност, на начин уређивања и сакупљања и састављања збирки и да се извиђачи из различитих места наше земље сретну и докажу нашу девизу: Лепо је бити извиђач!

Први Сајам колекционарства одржан је 6. јула 1993. године и од тада се непрекидно одржава. Ове године био је 21. пут. До сада, на Сајму колекционара је учествовало преко 65 Одред, Савеза и организација. Организација Сајма је подељена на две области (област "извиђачких колекција" и област "осталих колекција") и једну тему. Тема овогодишњег Сајма колекционара је "Извиђачки плакат -постер". На сајму је било око 300 учесника, колекционара који су кроз колекције и дружење приказали сву лепоту извиђачке организације и доказали нашу девизу: Лепо је бити извиђач!

Верица Станојевић

Угледни час - обрада бајке

У школи је реализован угледни час из српског језика и књижевности. Одржала га је студенткиња четврте године ФАСПЕР-а, у сарадњи са Удружењем тумача за лица оштећеног слуха Србије. За угледни час је коришћен ЦД са бајкама које је израдило Удружење тумача Србије. Часу су присуствовали, поред ученика и одељењских старешина осмог разреда, студенти

завршне године са професорком Надеждом Димић и директорком наше школе Лепосавом Петровић.

Живка Смедеревац

Рад аудиолошког кабинета

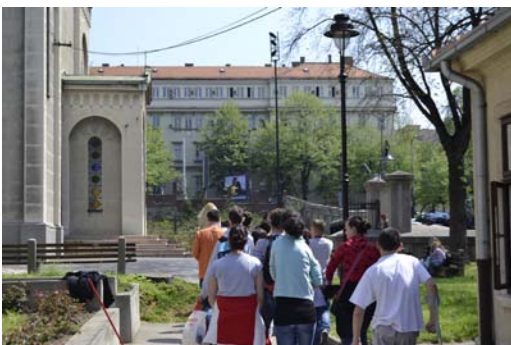

Основни циљ и задатак аудиолошких вежби у школи за оштећене слухом је вишеструк па ћемо набројати само неке од њих:

- испитивање стања слуха поступно у зависности од узраста ученика путем опсервације, орјентационим мерењем слуха у простору и испитивање тоналном аудиометријом,
- активно праћење стања слуха и говора током наредног периода, у току школске године,
- упућивање ученика како да исправно користе индивидуалне амплификаторе - руковање слушним апаратима,
- редовна контрола адекватности слушних апарата према степену оштећења слуха,
- тестирање ученика током школске године сетом тестова аудиолошких вежби,
- вежбе кондиционирања, аудиовизуелних стимулација, вежбе идентификације, перцепције и дискриминације звучних ефеката са рачунара,
- испитивање и праћење слуха кохлеарно имплантираних ученика, сигнализирање техничкој служби, која врши подешавање - feeting,
- евиденција анамнестичких података о свим ученицима,
- у целом процесу аудиолошких вежби битна је сарадња са ОРЛ службом, родитељима, техничком службом, наставницима у разреду, терапеутима, логопедом и психологом.

Биљана Јанковић

Причешће

Велики или Васкршњи пост траје дуго. Његова важност за биће човеково је непроцењива. Пост је саставни део живота православног хришћанина, како одраслог, тако и детета. Пост нас води кроз најскривеније лавиринте нашег живота и открива нам какви смо и колико слаби, како можемо да постанемо велики и јаки. Посна храна коју једемо је увод у пост, а даљи наш пут кроз посни период је непрекидно сусретање и суочавање са собом. Господ Исус Христос нам каже да су нам дата крила која подижу са земље и приближавају човека Царству небеском. То су пост и молитва. Човек се много везује за материјалне ствари, а онда почињу бриге. Бринући се за само оно што доноси уживање човек почиње да пати, јер му никада ничега није доста (туђе љубави, хране, слаткиша, гардеробе, аутомобила, новца, власти...). Из патње се развијају болести, често и оне

најтеже и најстрашније. Човек треба да се радује животу и да научи да буде скроман. Скроман човек није тужан када нешто нема, а благодари Богу за све што има. Пост нас учи скромности и мудрости. Пост нас тихо води ка причешћу. Ђаци наше школе су скромни и насмејани. Ова деца се радују и на неки чудесан начин разумеју оно што је лепо и важно. У току Васкршњег поста средом и петком у Цркви се служи Преосвећена Литургија. Верници се причешћују Светим Причешћем (Даровима) који су освећени унапред, на претходној Литургији, у недељу. Ми смо били једног петка. Свештеник је благословио да се деца причесте не пијући и не једући ништа пре причешћа, од поноћи. Сви смо дошли. Сви смо били мирни и озбиљни. Достојанствено смо прилазили један по један и причешћивали се. Људи су нас са осмехом посматрали, а једна тета нам је дала лизалице. Причешће је тајанствен и посебан сусрет са Богом. Ми смо са Богом сусрели на наш начин, људима често недокучив, а Богу јасан и посебан.

Васкршњи сајам

Српска православна Црква је и ове године од 15. до 28. априла организовала Васкршњи сајам у просторијама Вазнесењске цркве, у улици Краљице Марије. Ми се радујемо свему што је лепо, шарено, украшено. На сајму смо видели лепо обрађене крстиће од дрвета, метала, керамике, Светитељи су нас благо и озбиљно гледали са дивних икона,

бљештала су висећи прелепа кандила златне и сребрне боје. Мирисао је тамјан, цаклиле су се флаше и теглице испуњене здравим и лековитим садржајима: ракија, мед, џем. Видели смо мелеме, чајеве, много књига са молитвама и лепим сликама и причама. Било је и бројаница великих и малих и одежди лепих боја, које свештеници носе кад у цркви служе Богу. Кад смо ми били Владета Јеротић је нешто причао, а људи су га са великом пажњом слушали. Добили смо и неке поклончиће, а видели смо и оца Николаја, старог монаха из манастира Света Петка Изворска. Он нас је благословио и дао нам мале молитвенике. После смо били уморни, а била је и врућина, па смо се фино одморили у хладу на клупама у порти (дворишту) наше парохијске цркве посвећене Светом Вазнесењу Господњем. Један бато нам је поклоно иконице. Не пропустите Васкршњи сајам идуће године. Има много озбиљних и важних књига. Нас искрено не привлаче много, има много слова, а мало слика, али верујемо да ће вама одраслима бити на корист и духовно здравље. Збогом и да вам Бог да свако добро.

Дијана Вуковић

У београдским галеријама

Обишли смо галерију "Прогрес" и галерију "Дома војске". Упознали смо се са делом Надежде Петровић и Моме Капора и желимо да вам пренесемо утиске.

Анђа Бајчетић, Никола Бричић II/4 С.Ш.

Галерија „Прогрес“ и галерија „Дома војске“

Обилазак

Био је илустратор својих књига и књига својих пријатеља

Моме Капор „Успомене једног цртача“

Ова слика се највише свидела Марку и Анђи

Ово су неки радови Моме Капора

Моме је већи сликар него писац

Најбољи рад

Изгледа као Наташа кад је замишљена

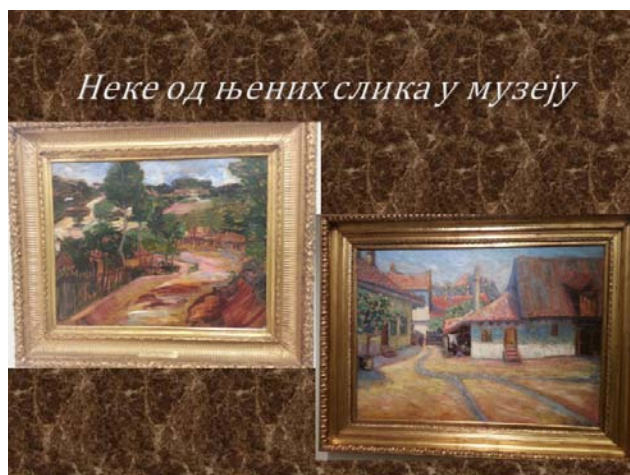
Виолина

Најлепши радови Моме Капора

Олуја

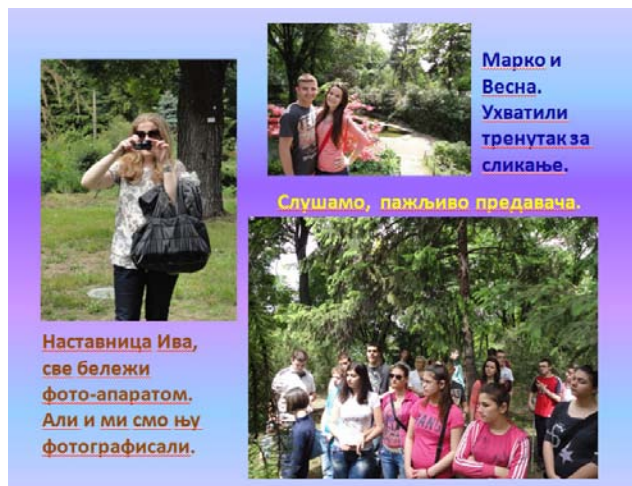
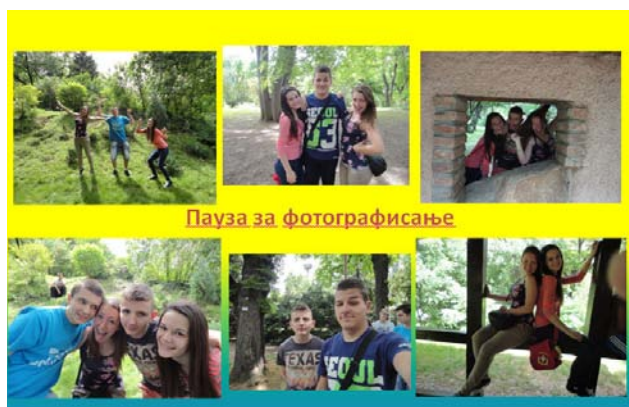
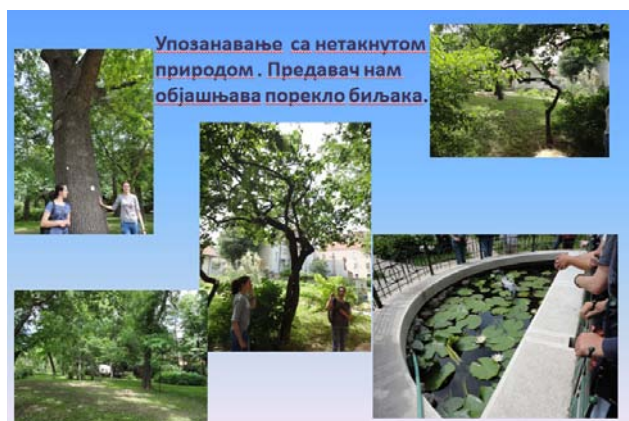
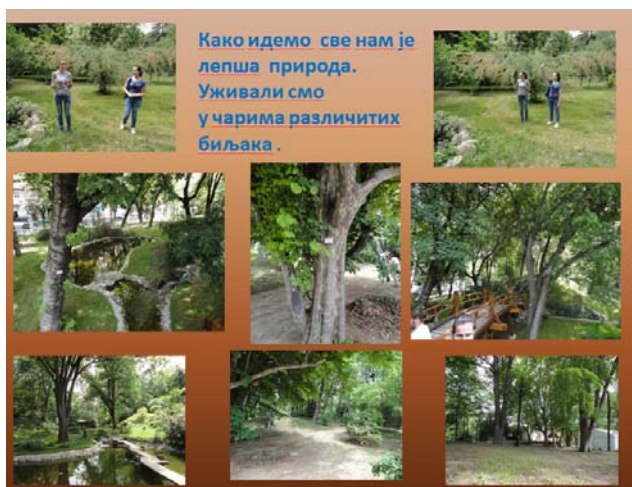
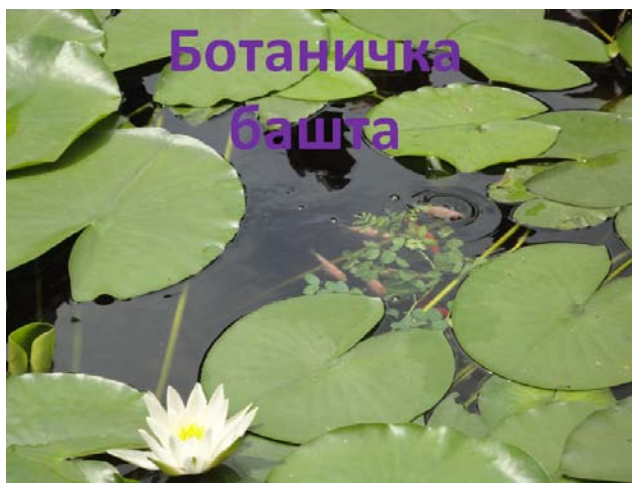

У Ботаничкој башти

Овом презентацијом наши ученици су нам дочарали своје утиске из Ботаничке баште.

Презентацију припремила Марина Блажић II/5 С.Ш.

Човек и здравље

Потребно је да наш организам буде потпуно здрав, снажан и развијен. Тада ћемо у игри, спорту, учењу и раду осећати задовољство живота. Од здравља наших органа зависи здравље читавог организма. Наше здравље угрожавају многе штеточине.

Бактерије и вируси узрокују болести. Допру у наше тело, крећу се кроз крв, хране се и изазивају болести. Правилна исхрана и хигијена су услов за добро здравље. Добром исхраном и здравим начином живота доприносимо да смо здрави и способни за живот.

Здравље је стање потпуног физичког, менталног и социјалног благостања, а не само одсуство болести и поремећаја. Поремећај здравља наступа оног момента када се измени неки основни чинилац сложене унутрашње или спољашње животне средине.

Зато је битно чувати своје здравље како би дуже живели и срећнији били.

Горица Живановић

Škola za oštećene sluhom i nagluve "Stefan Dečanski" osvojila nagradu Akademije srednjeevropskih škola

Blic | 12. 04. 2013.

Škola za oštećene sluhom - nagluve "Stefan Dečanski" iz Beograda je dobitnica nagrade Akademije srednjeevropskih škola (ACES) za inovativni prekogranični projekat na temu medijske pismenosti.

Dobitnici iz Srbije

Nagrada je dodeljena na svečanosti u slovačkom gradu Senecu. ACES je jedna od najvećih prekograničnih školskih mreža u Evropi koju čini 15 partnerskih zemalja. Više od 400 škola je učestvovalo u ovogodišnjem projektu, a od tog broja, 107 škola je primilo donaciju, dok je međunarodni stručni žiri nagradio pet najinovativnijih projekata.

Cilj projekta, rađen sa partnerskom školom "Constantin Paunescu" iz Rumunije, je da podigne svest o problemima dece sa posebnim potrebama. Organizovane su radionice gde su učenici izrađivali zanatske proizvode. Kanali komunikacije korišćeni tokom projekta su časopis "Razvitak" i trojezični blog na srpskom, engleskom i rumunskom jeziku "Medijski glasovi za posebne tinejdžere".

Na dodeli ACES nagrade u slovačkom gradu Senecu, od 9. do 12. aprila je učestvovalo 230 studenata i nastavnika, kao i predstavnici Ministarstva obrazovanja iz 15 zemalja. Među njima su bili i učenici i nastavnici iz škole "Stefan Dečanski".

Školske delegacije su predstavile rezultate svojih zajedničkih projekata i podelile među sobom iskustva i znanja stečena tokom ovog projekta.

Srbijaje deo prekogranične mreže škola od 2007. godine. Konkursi za školske projekte se objavljuju svake godine, a do sada je 37 škola iz Srbije učestvovalo u programu ACES.

Novi konkus ACES na temu "Ja i drugi: Otkrivanje raznovrsnosti oko mene i u meni" je još uvek otvoren. Škole iz Srbije mogu da podnesu predloge svojih projekata do 30.aprila.

Mrežu ACES osnovala je ERSTE fondacija 2006. godine. Danas mreža broji 15 država. Za koordinaciju inicijative zaduženi su neprofitne organizacije Interkulturalni centar iz Austrije i VČELI DOM iz Slovačke, uz podršku Ministarstva obrazovanja svih zemalja članica.

Svake godine se održava takmičenje za najbolje projekte unutar školskog partnerstva. Međunarodni žiri bira najbolje projekte koji dobijaju novčanu nagradu. Nagrađene škole dobijaju podršku tokom realizacije svojih projekata i pozvane su na međunarodne sastanke mreže, kao što je ovaj u Senecu.

Ђаци на Осмомартовском базару испред општине Савски венац

Блиц | 07. 03. 2013.

Општина Савски венац сутра организује традиционални, седми по реду, Осмомартовски ученички базар.

На платоу испред општине у Улици кнеза Милоша 69 од 11 до 14 сати своје штандове имаће петнаестак основних и средњих школа са Савског венца, као и ученичких домова.

Ученици ће и овога пута грађанима понудити прегршт својих рукотворина, од честитки, папирних цветова, цртежа и других симпатичних ситница које само дечја машта може да смисли, све до уметничких радова и употребних предмета које за ову прилику припремају ученици Школе за дизајн или Техничке школе за дизајн коже.

Blic online

Ученички базар на Савском венцу

В. Н. | 07. март 2013.

На платоу испред општинске зграде своје "штандове" ће имати петнаестак основних и средњих школа, као и ученичких домова

ОПШТИНА Савски венац организује у петак традиционални, седми по реду, Осмомартовски ученички базар. На платоу испред општинске зграде у Улици кнеза Милоша 69 од 11 до 14 часова своје "штандове" ће имати петнаестак основних и средњих школа, као и ученичких домова са Савског венца.

Večernje novosti online

Још једна међународна награда школи из Србије

Школа за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански“ из Београда добитница је награде Академије средњоевропских школа (АЦЕС) за иновативни прекогранични пројекат на тему медијске писмености. Награда је додељена на свечаности у словачком граду Сенецу, од 9. до 12. априла, уз учешће 230 студената и наставника, као и представника министарства образовања из 15 земаља.

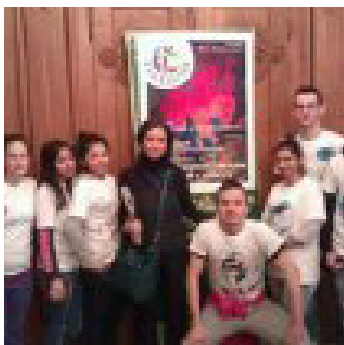
Циљ награђеног пројекта из Србије, који је рађен са партнерском школом „Constantin Paunescu“ из Румуније, јесте да подигне свест о проблемима деце са посебним потребама. Србија је део прекограничне мреже школа од 2007. године. Конкурси за школске пројекте се објављују сваке године, а до сада је 37 школа Србије учествовало у програму АЦЕС. У овогодишњем пројекту учествовало је више од 400 школа из региона, а од тог броја, 107 школа је примило донацију, док је међународни стручни жири наградио пет најбољих пројеката.

Нови конкурс АЦЕС на тему „Ја и други: Откривање разноврсности око мене и у мени“ још је отворен. Школе из Србије могу да поднесу предлоге својих пројеката до 30. априла, а више информација ученици могу наћи на сајту www.aces.or.at.

Мрежу АЦЕС основала је ЕРСТЕ фондација 2006. године и данас је у њеном саставу 15 држава. С. Г.

Политика, 17. април 2013.

Еколошки забавник

У петак, 22.03.2013. године деца из Дома за децу и омладину са оштећењем слуха учествовала су на промоцији новог часописа за децу ЕКОЛОШКИ ЗАБАВНИК, у Вуковој задужбини. Били су домаћини и промотери читавог догађаја. Осликавали су мајице, делили часописе, зелене јабуке, цвеће. За ту прилику су израдили аранжмане и велике печурке од рециклираних пластичних чаша, флаша, старих новина и кеса. Аранжманима је декорисан простор у коме се одржавала промоција. У првом броју ЕКОЛОШКОГ ЗАБАВНИКА изашла је прича о акцији рециклирања електронског и електричног отпада - "Буди одличан и одлучан, рециклирај", коју су наша деца спровела у сарадњи са БиС рециклажним центром и Школом "Стефан Дечански". Због изузетног успеха у тој акцији, деца су кандидати за освајање медаље под називом "Бајна Колајна", за труд и одговорност према животној средини.

Продајна изложба

Деца из Дома су поново учествовала на продајној изложби својих рукотворина, у организацији Народне банке. Том приликом обишли су Нови Сад и Школу Милан Петровић. Утисци су веома леви, о чему су причала и сама деца.

Ево и утисака деце из Дома за децу и омладину са оштећеним слухом:

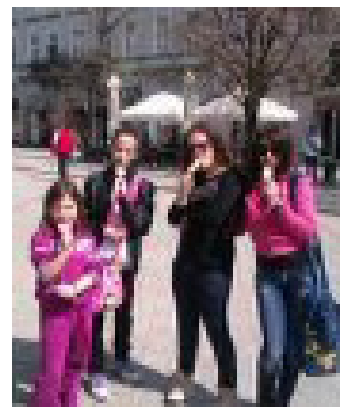
Савић Катарина: Нови Сад је леп град. Свиделе су ми се улице и дивне мале куће у центру града. Прошетали смо и уживали. Купила сам сувенир за успомену, наочаре и срце.

Јована Маџић: Изложба је била занимљива. Свиделе су ми се осликане мајице и накит, као и цвеће које су деца сама узгајила.

Бојана Вукашиновић: Забавили смо се у Школи "Милан Петровић", играли смо билијар. Највише су ми се допале радионица за рециклажу папира и радионица у којој девојке везу цвеће и животиње.

Сузана Мркоњић: Мени је најинтересантнија глина.

Правили смо коцке са ликовима животиња од којих ће, када се глина испече, постати магнети.

Делорија Минда: Драго ми је што су се људима допала ускршња јаја и кутије која смо правили у нашем Дому.

Маја Јожика: Школа је велика и лепа. Деца много раде, праве прелепе ствари, накит, свилене мараме, торбице, украсне кутије...

Саша Прендић: Желим поново да идем у Нови Сад. Дивно је шеталиште. Црква на Тргу у центру града је много лепа.

Сајам хортикултуре

Отварање еколошког штанда паметних кућа на Сајму хортикултуре увеличано је присуством деце из Дома за децу и омладину са оштећењем слуха. Својим украсима од рециклираног материјала привукли су велику пажњу посетилаца. Ускршњи аранжмани, букети од цвећа од папира и пластике, честитке

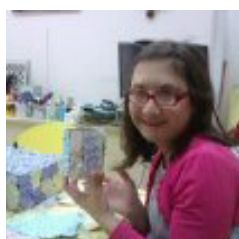
и цртежи подељени су присутнима са задовољством и дејим осмехом, са циљем да сви обрате пажњу на животну средину и дају свој допринос у њеном очувању.

Смотра специјалних школа

Пантомимичарска тачка деце из Дома, под називом "Џудисти" одушевила је публику. Громогласан аплауз присутних био је потврда добро припремљеног скеча, чији су аутори деца. Они су са великим одушевљењем показали своју љубав према глуми и сценском наступу.

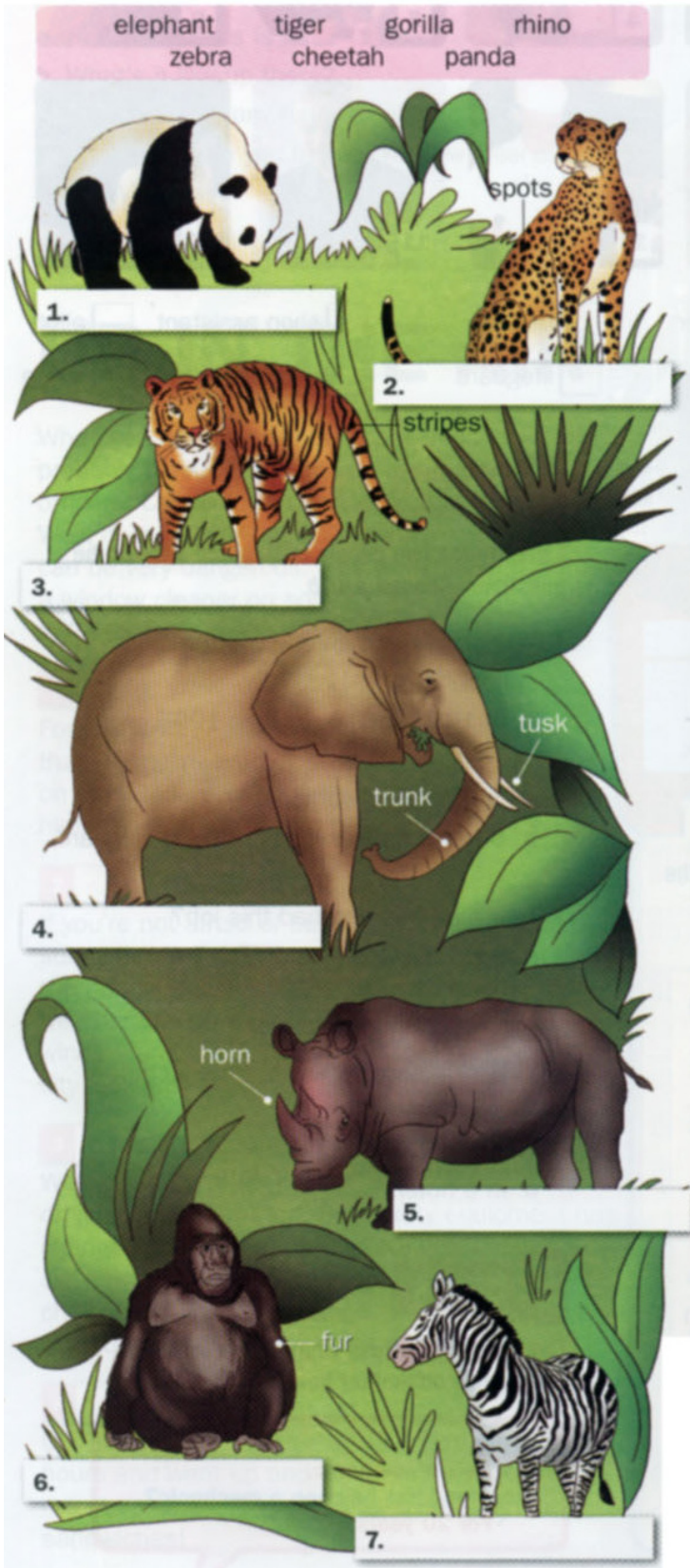
Соња Благојевић

Учимо енглески

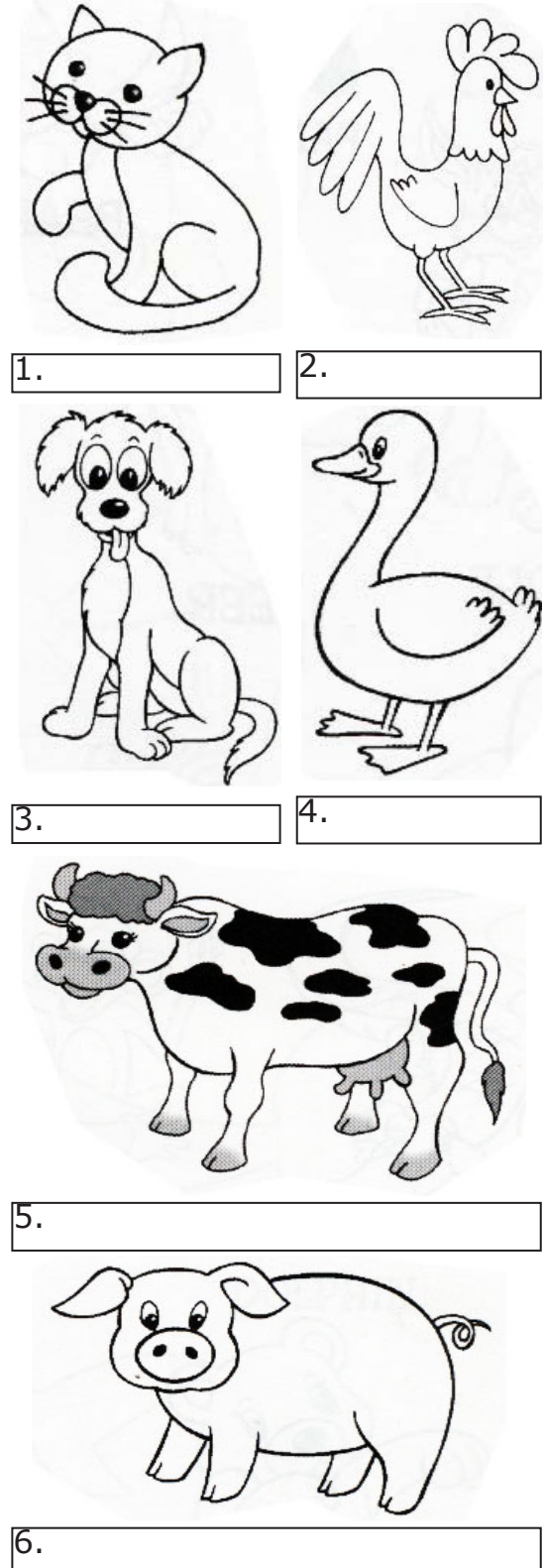
1. Упишите називе дивљих и домаћих животиња. Обој животиње.

WILD ANIMALS

DOMESTIC ANIMALS

cockerel cow dog cat
goose pig

2. Енглески може да се учи и уз помоћ стрипа. Радња стрипа везана је за рад у једној компанији за веб дизајн. Прочитај стрипове и уради вежбања.

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

13. Thinking about the future

THE JAM TEAM ARE WAITING FOR A VERY IMPORTANT PHONE CALL ...

WHO ARE YOU EXPECTING A CALL FROM, ALISON?

MARIO ROSSI FROM FREEWAVE IN ITALY. HE'S GOING TO TELL US IF WE'VE GOT THE CONTRACT TO DESIGN THEIR NEW WEB SITE.

IF WE GET THE CONTRACT, I'LL BUY A NEW CAR.

IF MARIO GIVES US THE CONTRACT, I'LL GO ON HOLIDAY TO CUBA THIS YEAR!

WE'RE PLEASED TO TELL YOU THAT YOU'VE WON THE CONTRACT TO DESIGN OUR NEW WEB SITE!

THANKS MARIO! THAT'S GREAT NEWS! WE'RE GOING TO GIVE YOU THE BEST WEB SITE YOU'VE EVER SEEN! I PROMISE!

COMPLETE THESE SENTENCES FROM THE STORY.

1. IF WE _____ THE CONTRACT, I _____ BUY A NEW CAR.
2. IF MARIO _____ US THE CONTRACT, I _____ ON HOLIDAY TO CUBA THIS YEAR.

NOW THINK ABOUT WHAT JEFF WOULD LIKE TO DO IF JAM WINS THE CONTRACT. WRITE TWO SENTENCES SIMILAR TO THE ONES ABOVE.

CAN YOU THINK OF SOMETHING GOOD THAT MIGHT HAPPEN TO YOU SOON? WRITE SOME SENTENCES TO SAY WHAT YOU WILL DO.

Jam

THE WEB DESIGN COMPANY THAT TEACHES YOU ENGLISH

14. Maria's story

SO, MARIA, HOW LONG HAVE YOU LIVED IN LONDON?

ABOUT TWO YEARS NOW.

WHAT BROUGHT YOU HERE?

SOHO CAFE

WELL, WHEN I LEFT ART SCHOOL IN SPAIN THERE WAS HIGH UNEMPLOYMENT. I APPLIED FOR LOTS OF JOBS, BUT MOST PEOPLE DIDN'T EVEN REPLY.

I HAD SEVERAL INTERVIEWS, BUT WAS TURNED DOWN AGAIN AND AGAIN.

IN THE END I GAVE UP, I DECIDED TO COME TO LONDON TO LEARN ENGLISH.

WE'LL CALL YOU!

AFTER SIX MONTHS MY ENGLISH WAS GOOD ENOUGH FOR ME TO START LOOKING FOR A JOB ...

AND WE TOOK YOU ON. I HOPE YOU'RE PLEASED!

'WHAT BROUGHT YOU HERE?' IS A POLITE WAY TO ASK: 'WHY DID YOU COME HERE?'

LOOK AT THE WORDS IN **BOLD**. FIND AN EXPRESSION THAT MEANS:

1. TO ASK FOR A JOB FORMALLY, IN WRITING.
2. TO SAY NO TO SOMEONE WHO WANTS A JOB.
3. A SITUATION WHERE THERE ARE NOT MANY JOBS.
4. TO GIVE SOMEONE A JOB.

WRITE FOUR SENTENCES TO TELL YOUR STORY USING THE WORDS IN **BOLD**. USE A DICTIONARY IF YOU DON'T KNOW WHAT THEY MEAN.

ANSWERS: 1. APPLY FOR A JOB
2. TURN SOMEONE DOWN
3. HIGH UNEMPLOYMENT
4. TAKE SOMEONE ON

Михајло Идворски Пупин

Када пожелимо да своје писање посветимо научницима и проналазачима са наших простора који су обележили једну епоху и дали трајни допринос развоју науке у смислу проналазака који ће изменити свет не можемо да не поменемо име Михајла Пупина.

Можда ће вас изненадити име Михајло Идворски Пупин, али то је било право име овог великог проналазача и научника јер је по одласку у Америку своме имену и презимену додао Идворски како би нагласио своје порекло.

Пупин је рођен у Идвору 1854. године. Основно образовање Михајло је стицао најпре у свом родном месту, у Српској вероисповедној основној школи, а потом у Немачкој основној школи у Перлезу. Средњу школу уписао је 1871. године у Панчеву, прво у Грађанској школи, а потом у Реалки. Већ тада се истицао као талентован и даровит ученик, и био одличног успеха, због чега му је додељена стипендија. Стипендију је добио и захваљујући залагању проте Живковића који је у њему препознао таленат вредан улагања.

Због његове активности у покрету Омладине српске која је у то време имала сукобе са немачком полицијом морао је да напусти Панчево. Године 1872. одлази у иностранство, у Праг, где је, захваљујући стипендији коју је примао из Панчева, наставио шести разред и први семестар седмог разреда.

Након очеве изненадне смрти, у марту 1874, у двадесетој години живота донео је одлуку да прекине школовање у Прагу због финансијских тешкоћа и да оде у Америку.

Целога живота памтио је речи своје мајке које наводи у свом аутобиографском делу:

"Дете моје, ако желиш да пођеш у свет, о коме си толико слушао на нашим поселима, мораш имати још један пар очију - очи за читање и писање. У свету има много чега о чему не можеш сазнати ако не умеш да читаш и пишеш. Знање, то су златне лествице преко којих се иде у небеса; знање је светлост која осветљава наш пут кроз живот и води нас у живот будућности пун вечне славе".

У САД је следећих пет година радио као физички радник и паралелно учио енглески, грчки и латински језик. Након три године похађања вечерњих курсева, у јесен 1879. године, положио је пријемни испит и уписао студије на Колумбија колеџу у Њујорку.

На студијама је био ослобођен плаћања школарине зато што је био примеран студент, а на крају прве године добио је две новчане награде за успех из грчког језика и математике. Током школовања углавном се издржавао држањем приватних часова и радећи физички тешке послове.

Студије је завршио 1883. године са изузетним успехом из математике и физике, при чему је примио диплому првог академског степена.

Потом се вратио у Европу, и то најпре у Велику Британију (1883 - 1885), где је наставио школовање на Универзитету Кембриџ, захваљујући добијеној стипендији за студије математике и физике.

Након школовања у Кембриџу, Пупин је студије експерименталне физике започео на Универзитету у Берлину, 1885. године, код чувеног професора Хермана фон Хелмхолца, након чега је, 1889. године, одбранио докторску дисертацију из области физичке хемије, на тему: "Осмотски притисак и његов однос према слободној енергији".

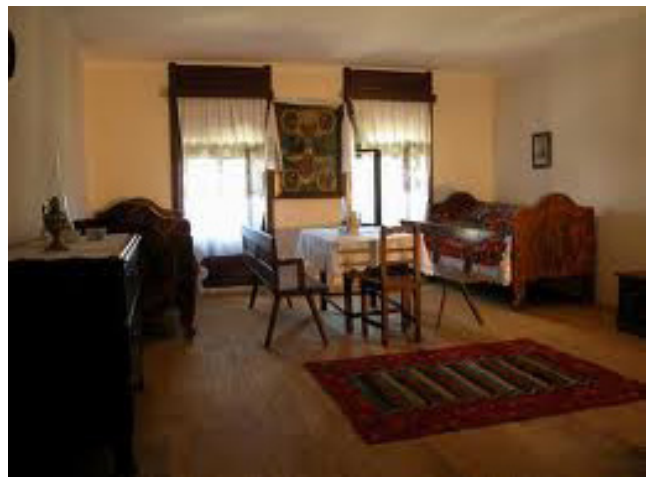
Пупинов најзначајнији проналазак је у свету познат под именом "Пупинова теорија" (1896) којом је решио проблем повећања домета простирања телефонских струја. Пупин је објавио око 70 техничких чланака и извештаја и 34 патента.

О величини личности и дела овог великог научника говори и чињеница да је његова аутобиографија била школска лектира у америчким школама.

Предивна књига, аутобиографија Михајла Пупина под називом "Од пашњака до научењака", доступна и у нашим књижарама, откриће вам чудесан свет борбе овог изванредног хуманисте и научника. Књига је годину дана по објављивању награђена чувеном Пулицеровом наградом.

Умро је 12. марта 1935. године, у Њујорку и сахрањен је на гробљу Вудлон у Бронксу.

Јасмина Невенић

Родна кућа Михајла Пупина у Идвору

Музеј Михајло Идворски Пупин

Огледни час из хемије

У нашој школи предавачи, професори са Хемијског факултета, одржали су двадесет четвртог априла, огледни и експериментални час из хемије.

Елементи у пламену

У порцеланску шољу смо сипали мало алкохола и запалили. Затим смо додавали различите соли катјона прве и друге групе периодног система. У пламену алкални и земноалкални

метали бивају побуђени и њихови електрони прелазе у виши енергетски ниво. Повратком у основно стање они ослобађају енергију која се види као светлост различитих боја, а све по једначини

$$E = h \frac{c}{\lambda}$$

ЛИТИЈУМ - КАРМИН ЦРВЕНО НАТРИЈУМ - ЖУТО
КАЛИЈУМ - ЉУБИЧАСТО КАЛЦИЈУМ - ЦИГЛА ЦРВЕНО
БАРИЈУМ - ЗЕЛЕНО СТРОНЦИЈУМ - КАРМИН ЦРВЕНО

Играјући пламен бората

Помешали смо мало боракса, концентроване сумпорне киселине и метанола, па загрејали до кључања и запалили. У гасовитој фази борна киселина и метанол граде боратни етар који даје пламену карактеристичну зелену боју. Жути језици на крајевима пламена су последица присуства натријума.

Незапаљив новац

Новчаницу смо уронили у смешу алкохола и воде (однос 1/1) и запалили је. Алкохол гори, али вода не дозвољава сагоревање папира и зато новчаница остаје неоштећена.

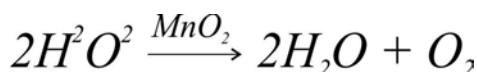
Ацетон и стиропор

Уронили смо стиропор у ацетон и он је нестао. Стиропор је полимер-полистирен, који у току раста

зароби ваздух тако да се добија лака структура велике запремине. Ацетон раствара полистирен и ваздух одлази у атмосферу тако да се запремина смањује.

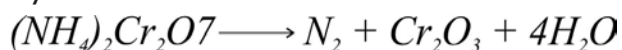
Дух из боце

Под дејством манган (IV) оксида водоник пероксид се разлаже на воду и кисеоник. Услед ослобођене велике количине топлоте вода одлази у облику прегрејане водене паре.

Вулкан

Термичким разлагањем амонијум дихромата, наранџасте кристалне супстанце, добијамо хром (III) оксид, зелену волуминозну супстанцу азот и воду па целокупни оглед подсећа на вулкан.

Муње у боци

У мензурку смо сипали концентровану сумпорну киселину и додали етанол, а затим пар кристала калијум перманганата. Под дејством сумпорне киселине перманганат се разлаже на перманганасту киселину, која је нестабилна, па се даље се разлаже на манган (VII) оксид и воду. Манган (VII) оксид је нестабилан и разлаже се на манган и кисеоник. Ослобођена количина кисеоника изазива оксидацију етанола. Ослобођена количина енергије изазива паљење околног етанола и то се види као бљескови муља.

Слоновска паста

Водоник пероксид оксидује јодид до јода пошто се ослобађа велика количина гаса, а средину смо направили гушћим додатком детерџента за судове и добијамо велику пену.

Семафор

У водени раствор глукозе смо додали индиго кармин и натријум хидроксид - до појаве зелене боје. Када је боја постала жута пресипали смо из чаше и чашу и добијали црвену и зелену боју. Пресипањем се раствара одређена количина ваздуха у раствору. Кисеоник из ваздуха условљава промену боје јер је индиго кармин жут, када је мало кисеоника, а црвен када има нека одређена количина кисеоника, а зелен када има пуно кисеоника. Како глукоза троши кисеоник тако се боја мења поново ка жутој.

Црна мамба

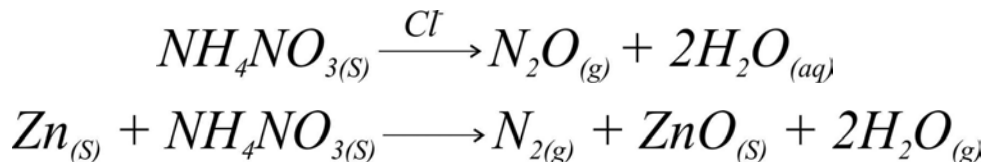
Смеша шећера у праху и соде бикарбоне је стављена у песак, који је натопљен етаноном, па запаљена. Ослобођена енергија изазива денатурацију шећера, а разлагање соде бикарбоне изазива волуминозност добијеног производа.

42 Забавне стране

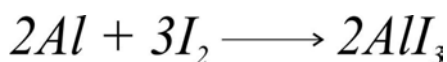
Водени упаљач

Смеси амомијум-нитрата, амонијум-хлорида и цинка у праху смо додали пар капи воде да би иницирали почетак преноса електрона. У реакцији долази до оксидације цинка под дејством амонијум-нитрата.

Алуминијум и јод

Под дејством јода а уз додатак једне капи воде, алуминијум се оксидује. Од ослобођене енергије, остатак јода испарава дајући љубичасти дим.

Колико су стари најстарији дијаманти?

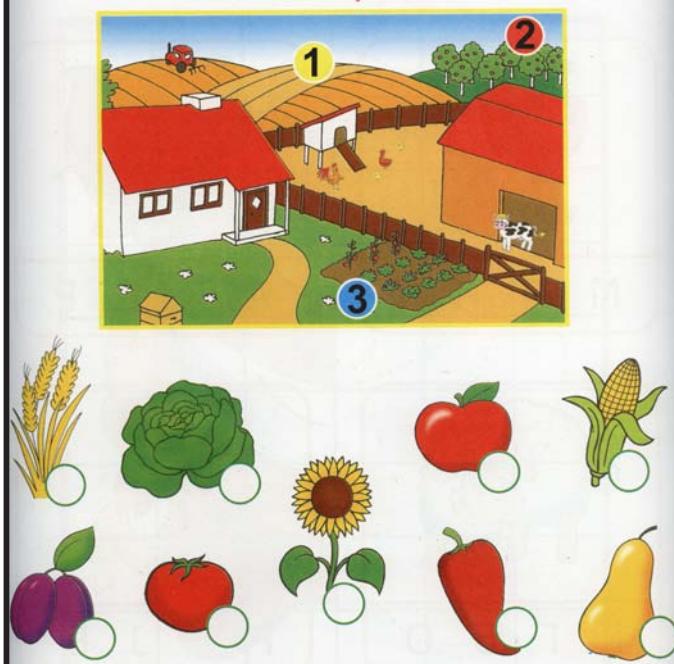

Највећи део свих дијаманата који су извађени на нашој планети, чине дијаманти створени испод Земљине коре, у горњем омотачу. То је једино место где су притисак и температура довољно високи да омогуће кристализовање дијаманата. Да би стигли до површине, морају их подићи околне стене, које се налазе у дубоким вулканским "цевима", које се пружају од површине до горњег омотача. За то путовање дијамантима је обично потребно од једне до 3,3 милијарде година. Дијамант који је пронађен 2007. године налазио се у парчету стене циркона које је било старо чак 4,25 милијарди година. Ипак, ни тај дијамант није најстарији, зато што је нађен и један који је био заробљен у метеориту који је настао пре најмање 5 милијарди година. То значи да је тај дијамант старији од нашег Сунчевог система, а вероватно је настао или током умирања неке звезде, или приликом распадања неке планете у тренутку када је звезда око које је кружила експлодирала.

Олгица Славковић

За најмлађе

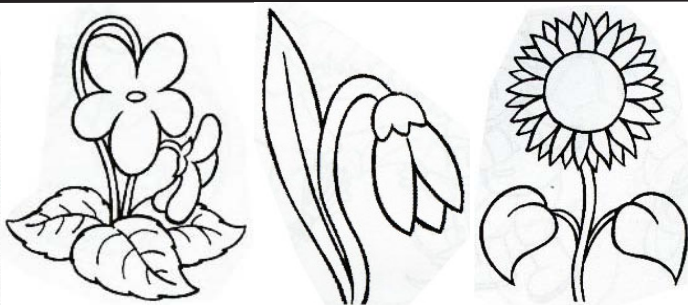
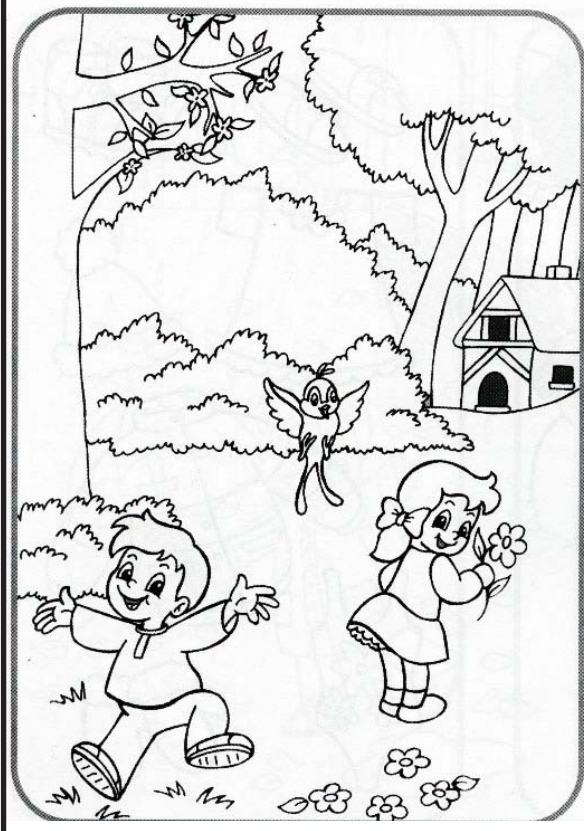
1. Кружић поред биљке која расте на њиви обележи бројем 1. Поред биљке која расте у воћњаку 2, а поред оне која расте у повртњаку 3.

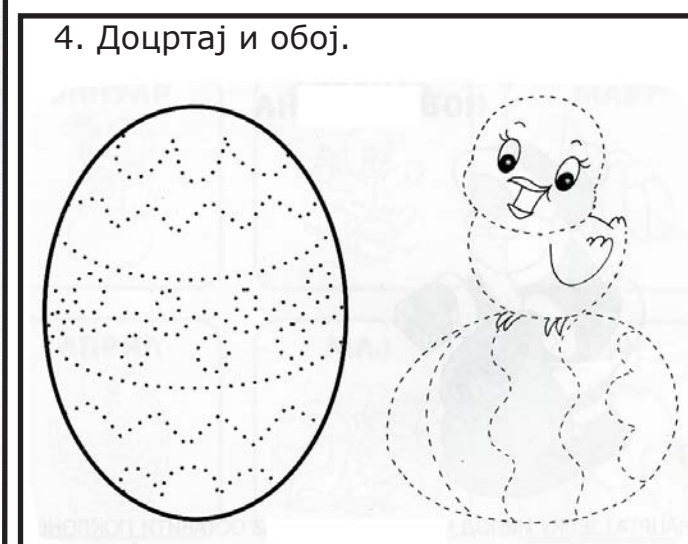
2. Спој линијом годишње доба са одговарајућим дететом.

3. Обој слику и веснике пролећа.

4. Доцртај и обој.

У Ботаничкој башти

Ботаничка башта је основана 1874. године одлуком Министарства просвете Краљевине Србије, на предлог ботаничара Јосифа Панчића. Краљ Милан Обреновић је, 1889. године, поклонио имање и она се на истом месту налази и данас. Ботаничка башта се простира на површини од око пет хектара, где се на отвореном простору налази око 350 врста дрвећа и жбуња, а биљни фонд износи око 1500 различитих биљака. Атракцију Ботаничке баште чини Јапански врт, који одражава лепоту – једноставност и хармонију природе са камењем, водом и биљкама као основним елементима. Занимљивост Ботаничке баште је и

дрво Северне Америке - секвоја, која припада породици чемпреса. Може да живи и више од двеста година и спада у ред највећег дрвећа на Земљи – може да достигне висину од 115 метара, а обим око 8 метара. Ботаничка башта је наше благо у коме уживамо.

Горица Живановић

Станишта, селице и станарице

ОШ "Бановић Страхиња" и "Стефан Дечански"

Птице насељавају читаву Земљину куглу. Оне живе свуда: на највишим планинама, у шумама, на ливадама, у баштама, парковима, насељима, поред река, бара, језера, мора. Често их не видимо, али их чујемо. Ако посматрамо птице у нашем крају, видећемо да су неке присутне током целе године. Неких птица има само у одређено доба године. Крајем лета неке птице одлазе у топлије крајеве. У топлим крајевима оне презиме и у пролеће се враћају. Те птице се називају

Делови тела птица

селице, а оне које остају током године су станарице. Птице селице су: ласта, рода и славуј. Птице станарице су: голуб, гугутка, врана, сеница, црвендаћ и кос.

Зашто се неке птице селе?

Птице које одлазе у топлије крајеве хране се инсектима или воденим животињама. Птице које остају хране се зрневљем и другим животињама.

Зашто су нам птице важне?

Као и све друге животиње, и птице имају велики значај у природи.

Гугутка

- Многе врсте птица хране се инсектима. Тако ће бити мање штетних и досадних инсеката.

- Неке птице се хране мишевима, који једу велике количине зрневља. Тако остаје више жита за човека.

- Велики број птица грабљивица су чистачи природе.

- Птице помажу у расејавању семена разних биљака.

- Многе врсте птица и њихова јаја људи користе у својој исхрани.

Голуб

Гавран

Сврака

Врабац

Рода

Ласта

Црвендаћ

Славуј

Кос

Сеница

Валерија Ђачић

Пролеће у мом граду

После хладне и дуге зиме пролеће се нечујно увукло у наш град. На врелом, плавом небу сунце је сада једини господар. Његови топли зраци нежно милују тек пробужену природу. Шуме су озеленеле. Дрвеће је олистало и процветало и његове голе гране су добиле нову одећу. Веверице весело скакућу са гране на грану, а испод жбуна је сиви јеж. Весници пролећа су свуда око нас. Из зелене траве стидљиво вире мале, плаве љубичице. Беле раде и жути маслаци раширили су у своје латице, а њихови цветови су извезли на ливади прелепе шаре. Руже се спремају за цветање. Њихово дрво пуно је ситних пупољака. У ваздуху се осећа свежина. Свуда око се шири опојан мирис јоргована и тек процветалог багрема. Нема више оне тужне зимске тишине. Сада се чује весели цвркул птица и зујање пчела. Свуда је радост. Мале вредне пчеле лете са цвета на цвет. Ласте су се вратиле са југа и испод стреха свијају малена гнезда. Врапци су се обрадовали њиховом доласку и поздрављају их. Када стигне пролеће мој крај се промени. Постаје ведрији и лепши. Све је лепо - трава, цвеће, дрвеће. Волим пролеће у свом граду.

Никола Бричић II/4 С.Ш.

Маја Јожица VII/1

Кристина Анђелковић VIII/1

Мој кућни љубимац

Ја сам у детињству имала пуно кућних љубимаца. Све сам их пуно волела. Имала сам папагаја, корњачу и леминга. После неколико година сви су угинули, а папагаји су побегли из кавеза. Пре седам година добила сам мачка који је и сада са мном. Мој мачак се зове Милош. Много је добра и умиљата животиња. Сваки дан се играмо и свађамо. Много је смешан и сва нас пуно засмејава. Научила сам га да разуме основне речи као: дођи, не, сиђи доле и друге. Када сам сама кући и када неко куца на врата он одмах скочи и тако ми покаже да је неко пред вратима. Када сам тужна и нерасположена он одмах дође код мене да се мази. Када дођем из школе он ме увек чека на вратима. Пуно га волим и надам се да ће много година бити у нашој породици и да ће нас увесељавати као што је то досада радио.

Хелена Грујоски I/5 С.Ш.

Љубав је само реч?

Да ли је љубав само реч? То је питање које мучи многе песнике, важне људе... Не бих се баш сложила са тиме да је љубав само реч. Признајем има много људи који мисле да је љубав само реч, а има и људи који мисле да није. Љубав... Ако искрено некога волите и ако желите да покажете ту љубав и то осећање које гајите према некој особи треба да се потрудите да то покажете својим делима. Нашли смо се у таквом времену где људи не знају на прави начин да покажу оно што осећају, па и љубав. Мало људи зна на прави начин да искаже љубав, па мисле да се љубав може исказати у речима. То је по мени класична клопка јер мислим да не треба у све веровати, исто као што не треба веровати док не видите. Једном речју не верујте свему што чујете. Љубав је само реч када момак каже "Волим те", "Једина си ми!", и томе слично, а с друге стране иза леђа вара и шета другу. Из класичне речи љубав крије се много тога: насиље, прељуба, итд. Човек лако данас може

Јована Ђорђевић V/1

да каже једно, а сутра да уради друго. Ево на пример ја, ја имам дечка који говори да ме воли, а никада нисмо изашли негде или слично. Како могу да знам да ли ме стварно воли? Наравно да нећу знати. И мајка може да каже детету "Волим те", а у ствари га остави у дом за незбринуту децу. Разумем да се данас нема пара и да су сви у кризи по том питању. Не треба неко да се претргне од плаћања скупих вечера и слично, да би партнер знао да га волите - небитно да ли је то мајка, отац, момак, девојка. У љубави је суштина да све радимо искрено и од срца и онда остале ствари нису толико битне. По мени љубав никад, али никад не може да буде само реч, јер љубав мора да се покаже и на друге начине, а не само речима.

Јасмина Коруновски II/1 С.Ш.

Моја прва симпатија

Свако је у животу имао своју прву симпатију. Ја сам прву симпатију имао са осам година. То је била љубав на први поглед. Она је имала осам година, плаву косу, везану у кикицу, прелепе плаве очи. Имала је тако леп осмех да сам се тог тренутка осећао као у облацима, заљубио сам се у њену лепоту и шарм. Тада сам био јако стидљив, плашио сам се да јој приђем из неког разлога, сад не могу рећи, јер сам заборавио. Моја мајка је приметила да је стално гледам и охрабрила ме је да је упознам, и тако сам је упознао. Уопште нисмо разговарали, јер је она била како бих рекао, сушта супротност мени, активна, слободног духа, весела, и рекао бих да увек добија што жели. Ја сам се обесхрабрио кад сам схватио да је јака личност и да је уопште не занимам. После тог дана више је нисам видео, нисам јој ни име запамтио, све док је нисам видео на фејсу, слика ми је била позната, па сам се сетио прве симпатије. Она је сада прелепа девојка, плаве косе, најлепших очију. Опет ме је шармирала као некад пре.

Марко Илић II/4 С.Ш.

Маштам о будућности

Ја често маштам о својој будућности и како ће бити да завршим школу. Волела бих да студирам, али мало се плашим да ће бити тешко. Волела бих и да се запослим, да имам доста пара, па онда могу да путујем. Ја бих највише волела да одем у Америку. Сада се тешко живи и плате су мале и не знам да ли ћу моћи да остварим своје снове. Ако не одем у Америку, можда бих могла у неку другу ближу државу. Свиђа ми се Италија, иако нисам била тамо, па ћу можда да путујем у Италију следеће године. Углавном волим да путујем по свету. Волела бих да стално живим у Америци, да имам пса златног ретривера, да играм ХИП ХОП и будем са сестром. Још мало, па идем у Софију са сестром и татом и једва чекам. Ишла сам са сестром и татом у Темишвар (Румунија). То је прелепо место. Желим опет да одем у Темишвар. Најчешће маштам о путовањима у будућности.

Вера Мићић II/4 С.Ш.

Јована Маџић V/2

Катарина Савић V/2

Маштам о будућности

Често маштам о својој будућности. Увек сам волела да цртам, још од када сам била мала. Знам да морам пуно да вежбам да бих једног дана постала професионална сликарка. Моја жеља је постала још већа, кад год сам ишла на неку изложбу или у музеј, јер сам упознала и видела разне уметности. Помислила сам: "Како су леви цртежи! Желим да будем добра сликарка као они!" Волим да цртам оловком, а раније нисам волела боје, јер сам мислила да нисам добра са бојама. Зато морам да вежбам да бојим и постанем што боља. Након што сам упознала неке предивне уметности, почела сам да истражујем по интернету слике из реализма, витраж и друге технике. Али највише ми се допадају јапански стрипови. На овим интернет странама постоје и упутства како нацртати ликове, њихове изразе лица, осећања, слично. Имала сам среће, јер је моја мама приметила да се интересујем за ову врсту стрипова и купила ми је на Сајму књига, праве стрипове, које обожавам. Била сам јако срећна због тога. Желим да једног дана и ја цртам тако добро и да правим сличне цртеже за децу. То је мој сан и надам се да ће се остварити!

Анђа Бајчетић II/4 С.Ш.

Велики, већи, највећи Партизан!

Још као мали сањао сам о том дану. Често у детињству гледајући утакмице мог клуба, за који навијам, осећао сам топлину у себи, жељу у сваком потезу и вечиту вољу да се буде најбољи, да се победи. Ваљда водећи се слоганом "Увек најбољи, увек испред свих". Често гледајући разне клипове са интернета остаје велики жал што се нисам родио у време када су играли Хаслангић, Шошкић, Васовић, Пирмајер, Галић, Јусуфи, Момчило "Моца" Вукотић, Бобек или у време велике легенде Партизановог југа - Драгана Манцеа. Та 1966. година је сада давна прошлост. Времена су се променила, Југославија је подељена на неколико држава, а фудбалом је завладао новац. Одавно више нема те жеље, воље у сваком потезу и све се врти око новца, како код нас тако и у свету. Најтрофејнији клуб од распада Југославије се суочава и са другим проблемом, а то су навијачи који су се поделили. Ипак, у последњих неколико година разлога за радост има - освојена је шеста титула првака државе заредом и поново ће се играти квалификације за Лигу шампиона, освојен је и по неки куп. У Европи најбоље представљамо Србију, где смо редовни учесници група Европске лиге, а у два наврата смо играли и најјаче Европско клупско такмичење - Лигу шампиона. Све то је плод рада у млађим категоријама, а Партизанова школа фудбала је између осталог произвела: Матију Настасића, Адема Љајића, Миралема Сулејманија, Лазара Марковића, Александра Митровића. А сада и о том дану. Напета ситуација између Партизана и Звезде је била све приметнија, неколико киксева шампиона је подгрејало ту ситуацију, па је Партизан у тај вечити дерби ушао са плус два што значи да је био под притиском да не сме да изгуби. Фаул праве фудбалери Звезде, на око 19 метара од гола. Лопту узима Јојић. Јојић хвата залет и шутира, пречка, лопта удара у ногу голмана Звезде, Бајковића и гооол! Када год се сетим те утакмице, које сам био део, мислим да сам доживео дежа ву, мада зар није тако последњих неколико година. Од почетка до краја све се чини да се ситуација понавља, изнова и изнова. Сви играју фудбал, али само Партизан осваја трофеје. Сурово, али истинито правило у српском фудбалу. А онда је и дошао тај дан који сам сањао још у детињству, прослава титуле на стадиону Партизана - ЈНА. Током претходних година често тај дан није био могућ, јер је због распореда Партизан добијао титуле у гостима или због навијача пред празним стадионом. У овој полусезони био сам на шест од седам домаћих утакмица и тог дана сам био уз Партизан што се и подразумевало. На стадиону сам био већ неколико минута пре шест часова, чекао се концерт који је раније најављен - групе ЈНА која је вратила панк међу верне Партизанове навијаче, популарно зване "гробари". Затим је уследило оно што смо сви чекали, а то је додела пехара новом - старом шампиону Партизану. После тога је уследила и утакмица, Спартак је добијен са 5:0, али резултат остаје у другом плану због добре забаве и на трибинама и на терену - на начин који знају само "гробари". На крају утакмице велика већина навијача улетела је на терен да са својим љубимцима прослави нову победу, нову титулу. Памтићу овај дан док сам жив! За крај морам да цитирам чувеног Душана Радовића "Бити навијач Партизана не може бити свако, то је част и привилегија!"

Моја прва симпатија

Свако од нас, још као мали је имао симпатије. Неке су биле узвраћене, а неке не. Ја нећу описивати своју прву симпатију, али ћу описивати дугогодишњу. Упознали смо се у петом разреду основне школе. Исто смо годиште. Висок је око 170 цм, симпатичан, има браон очи, а оно што ми се код њега највише свидело је коврцава, браон коса. Нисмо пуно причали, ипак сам била нова у школи, нисам знала са ким се могу дружити... Наставница немачког је четвртком држала допунску наставу за оба одељења (нисмо били у истом). Он и ја смо били најредовнији, били смо скоро увек сами на допунским часовима, али ми се није тада свиђао, већ касније. Били смо у шестом разреду, уписала сам се на фолклор, не знајући да је и он у том друштву. Кореограф ме је ставио поред њега, јер смо били сличне висине. Било ми је драго што је он поред мене, зато што једино њега познајем. Помагао ми је око корака. Поред допунске у школи, виђали смо се и на фолклору, а имали смо и пуно заједничких другова, тако да смо сваки дан били близу. На свим концертима смо били пар. Све се то полако претварало у симпатије. У седмом разреду смо престали да идемо на допунску, јер смо добили нову наставницу, која није одржала те часове. Културно-уметничко друштво се преселило на друго место, дошла су нова деца и били смо одвојени. Била сам тужна због тога, пред сваку пробу сам се молила да буде поред мене, али се ништа није дешавало. Када год бих видела, осмех ми се сам извлачио. Гледала сам да увек имам неки разлог да будем поред њега. На екскурзији сам тражила "друштво" у задњем делу аутобуса, где је он. Јако сам желела да му признам да сам се заљубила, али нисам имала снаге, а и плашила сам се његове реакције. Чак ни моја најбоља другарица није знала, а можда је и знала, само се правила да не зна. Цео осми разред сам провела маштајући да ћемо бити матурски пар, али ми се жеља није остварила. Ипак, смо то вече били најбољи другови. Летњи распуст смо провели дружећи се, излазећи, сви заједно. Нисмо били у истом друштву, али смо се сретали, јер живимо близу. Када је почела прва година, дошла сам у Београд и нисмо се виђали. Полако сам га "заборављала" у смислу симпатије. Видели смо се тек на летњем распусту, и нисам га више гледала нон-стоп. Можда ми симпатија није узвраћена, али је мени веома драга успомена и радо је се сећам.

Наташа Обреновић II/4 С.Ш.

Јована Мађић V/2

Ана Миловановић IV/1

Ако знаш, можеш и да се забавиш!

Ми смо весела дружина

Ух, какве су боре на лицу?

Мршавци

Дембелије

Египатска пирамида

Ускршње јаје

52 Радови ученика

Јурњава духова

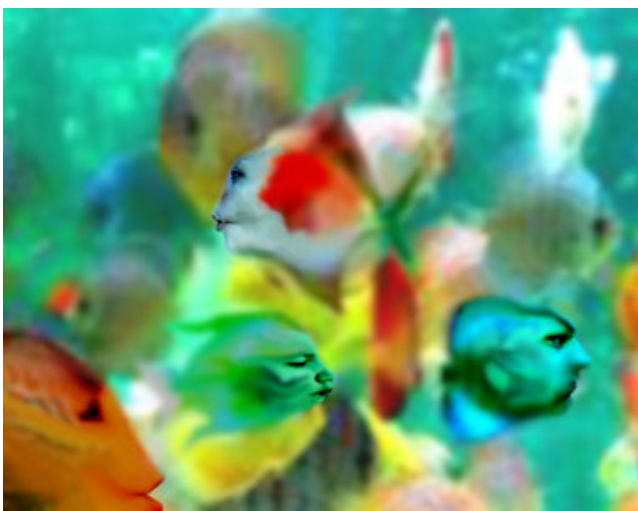
Читам новине "24 сата"

Врисак

Слатко воће

Водени свет

Доказ! Човек је постао од мајмуна.

Што си љут на мене?

Лекција из кунг фуа

Да ли има јаја?

Деца цвећа

Ми смо на седмом небу

Ко је бољи од Чака Нориса?

Припремили ученици II/4 С.Ш.

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година IX, број 22
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Редакција

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/4, II/5, III/4 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 7. 06.2013. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

Ах, математика!

[illegible]

Формуле из хемије и физике

Шарена ликовна култура

Акробације физичке културе

Успешно завршена пракса!